

۳
افقدو کشوری!
اعلامیه نیویورک و آینده فلسطین۴
کافهپسر بندر
امید جهان درگذشت۶
توسعهبی حساب و کتاب
درباره رابطه احمدی نژاد و بابک زنجانی۷
کوچهبایکوت اسرائیل
قطع ارتباط دانشگاه‌های جهان با اسرائیلاتهام پنهان کاری
به لاریجانی و عراقچیواکنش تندروهای مجلس
به توافق ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

پارلمان

یادداشت روز

رفتار دوگانه وزارت کشور

درباره تجمع مخالفان توافق ایران
با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

عمادالدین باقی

جامعه‌شناس
و پژوهشگر حقوق بشر

یک روز پس از انتشار خبر توافق وزیر خارجه ایران با مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای در قاهره برای از سرگیری نظارت آژانس، روز پنجشنبه ۲۰ شهریور جمعی از دانشجویان در مقابل شورای عالی امنیت ملی تجمع کردند و با سر دادن شعارهایی، سیاست‌های غیرمستقل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را محکوم کرده و نسبت به تهدید امنیت ملی از طریق اجازه دسترسی بازرسان هشدار دادند. در شبکه‌های اجتماعی و بعضی رسانه‌ها همچنین از سوی بعضی از سلبریتی‌ها به شدت به این تجمع حمله شد و حتی با زوم کردن روی تصاویر افراد از اینکه خیلی کم سن و سال هستند و سیاست خارجی عرصه بازی‌های کودکانه نیست، سخن گفتند و یا اینکه چون وزیر خارجه بدون اذن رهبری چنین توافقی را انجام نداده پس حق مخالفت ندارید و این کار تقابیل با رهبری و نظام است و....

این نوع شیوه‌ها به بازتولید و توجیه خفقان می‌انجامد. فارغ از اینکه در مواردی حتی از لحاظ سیاسی، لازم است صدای مخالفی وجود داشته باشد تا امکان چانه‌زنی در مذاکرات با طرف‌هایی که جز به منطق زور و تحمیل اراده خود نمی‌اندیشند، وجود داشته باشد و این واقعیت را نشان دهد که دیدگاه‌های مخالفی با آنان وجود دارد و آنها فکر نکنند که هیچ مشکل و مانعی برای تحمیل اراده‌شان نیست اما از لحاظ حقوقی برخی واکنش‌ها به این تجمع حائز اهمیت است. باید از هر فرصتی برای نهادینه کردن حق آزادی بیان و تجمع استفاده کرد. اگر هرگاه سخن یا تجمعی، مخالف نظر ما بود از ممنوعیتش دفاع کنیم و هر جا موافق ما بود اگر ممنوع شد، فریاد اعتراض به سلب آزادی‌ها را سر بدهیم تا قیامت هم به حقوق مدنی و شهروندی دست نخواهیم یافت. ما باید از آزادی بیان مخالف خود نیز دفاع کنیم و در مورد تجمع ذکر شده آنچه باید مورد سرزنش قرار بگیرد، رفتار دوگانه نهادهای امنیتی و وزارت کشور است که در برابر بعضی از تجمعات تسامح کامل دارند و عده‌ای اجازه دارند هر زمان و هر مکان که خواستند، اعتراض کنند ولی عده دیگری نه تنها حق تجمع ندارند بلکه در صورت تجمع مسالمت‌آمیز و حتی صنفی هم با آنان برخورد می‌شود مانند تجمع معلمان در اعتراض به عدم اجرای قانون رتبه‌بندی که منجر به بازداشت و پرونده‌سازی و مجازات آنان شد. بنابراین مخالفت وسیعی که در ایکس و برخی رسانه با تجمع شمار اندکی از دانشجویان جلوی دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی مشاهده شد به ویژه با استدلال‌هایی که نمونه‌اش ذکر شد با رفتارهای دوگانه وزارت کشور، تفاوتی ندارد و کمک به تثبیت هنجارهای ضد دموکراتیک است. باید این رفتار دوگانه را سرزنش کرد که چرا دیگران نمی‌توانند بدون ریسک تجمع کنند اما شایسته نیست با حق اعتراض و آزادی بیان و تجمع دانشجویان در برابر شورای عالی امنیت ملی مخالفت شود ولو اینکه مورد قبول ما نباشد. البته برخی به این دلیل که تجمع یاد شده بدون مجوز بوده با آن مخالفت کرده‌اند. این موضع نیز فقط از باب رفتار دوگانه موجه است یعنی اینکه وزارت کشور بسیاری از تجمعات دیگر را به صرف نداشتن مجوز ممانعت می‌کند اما اگر بخواهیم طبق اصل ۲۷ قانون اساسی داوری کنیم، برگزاری تجمعات اساساً نیاز به مجوز ندارد و برای برگزاری تجمعات صرفاً باید از قبل به نهادهای ذیربط اطلاع‌رسانی شود و افراد یا گروه‌های مشخصی، مسئولیت آن را به عهده بگیرند. پیش کشیدن بحث ضرورت مجوز برای مخالفت با تجمعی مانند آنچه چندی پیش علیه توقف قانون حجاب اجباری انجام و منجر به برخورد پلیس با برگزارکنندگان شد و یا اجتماع پنج‌شنبه در برابر شورای عالی امنیت ملی، ناخواسته به تأیید و تثبیت کار نادرستی می‌انجامد که سال‌هاست، انجام شده و مجوز را بهانه‌ای برای اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی کرده‌اند. همین که تجمعی مسالمت‌آمیز باشد و از قبل به نهادهای مسئول حفظ امنیت اطلاع داده شده باشد، کافی است، چه از سوی موافقان توافق با آژانس باشد چه از سوی مخالفان، چه از سوی موافقان با حجاب اجباری باشد چه از سوی مخالفانش.

زلزله سیاسی در نپال

با اعتراض و خشم نسل Z در کشور نپال، دولت به دلیل ناکارآمدی فامیل سالاری، فساد سیستماتیک و فیلترینگ گسترده شبکه‌های اجتماعی سقوط کرد و معترضان دولت جدیدی را تشکیل دادند

ابوالفضل خدایی

گروه بین‌الملل

در بحبوحه بحرانی بی‌سابقه که نپال را درگیر ناآرامی‌های گسترده کرده و به برکناری کی‌بی‌بی شامرا آلی از مقام نخست‌وزیری انجامیده، انتصاب نخست‌وزیر موقت جدید به عنوان نقطه عطفی تاریخی در مسیر سیاسی این کشور شناخته می‌شود. رئیس‌جمهور نپال با تصمیمی جسورانه و کم‌سابقه، سوشیلا کارکی، رئیس پیشین دیوان عالی را به عنوان نخست‌وزیر موقت منصوب کرده است؛ زنی که برای نخستین بار در تاریخ این کشور کوهستانی، زمام امور اجرایی را در دست گرفته و به نمادی از تحول و امید در دل بحران بدل شده است.

| ادامه در صفحه ۳

پاستور

کلیدهای

عدالت آموزشی آینده

پزشکیان: مدرسه چهار کلاسه دیگر جواب نمی‌دهد

گروه سیاسی: رئیس‌جمهور، روز گذشته در جلسه پیکبری تحول آموزشی با صراحت اعلام کرد که آموزش در ایران نمی‌تواند همچنان بر مدار گذشته حرکت کند. به گفته او، مدارس امروز باید جامع، پویا و هم‌افزا باشند و دیگر ساخت دو یا سه کلاس، پاسخگوی نیازهای جامعه در حال تغییر نیست.

پزشکیان در این نشست با تأکید بر لزوم طراحی جامع مدارس گفت: «مجموعه آموزشی باید مثل یک موجود زنده عمل کند. همان‌طور که اندام‌های مختلف بدن هماهنگ با هم فعالیت می‌کنند، اجزای نظام آموزشی هم باید پیوستگی و هماهنگی ساختاری داشته باشند». او معتقد است، مدارس جامع می‌توانند دسترسی عادلانه به آموزش را برای جمعیت رو به رشد کشور تضمین کنند.

رئیس‌جمهور در ادامه با انتقاد از تصمیم‌های پراکنده و غیرمنبئای گذشته تصریح کرد: آموزش فردی معلم کافی نیست. باید از فضاهای آموزشی، کتابخانه‌ها، امکانات ورزشی و کار تیمی به صورت هم‌افزا استفاده کرد. به گفته او، مسئولیت اصلی این تحول بر دوش وزارت آموزش و پرورش است؛ وزارتخانه‌ای که باید جایگاه امروز ایران در عرصه جهانی را بسنجد و برای رسیدن به نقطه مطلوب برنامه‌ریزی کند.

یکی از محورهای اصلی سخنان پزشکیان، تناسب آموزش با نیاز بازار کار بود. او هشدار داد که مازاد فارغ‌التحصیلان در رشته‌هایی چون حقوق و مهندسی نتیجه نبود ارتباط آموزش با واقعیت‌های اقتصادی است. در نگاه او، نظام آموزشی باید به‌گونه‌ای طراحی شود که دانش‌آموزان از دوران مدرسه مهارت‌های شغلی، تعامل اجتماعی و کار تیمی را بیاموزند و مسیر کاری مشخصی پیش روی خود داشته باشند.

پزشکیان همچنین بر نقش حیاتی زیرساخت‌های دیجیتال در مدارس تأکید کرد. او گفت: «کشور نباید از آموزش‌های آنلاین محروم بماند. تجهیز مدارس به ابزارهای الکترونیک، وایت‌بردهای هوشمند و توسعه شبکه ششاد باید در اولویت باشد». به باور او، مشارکت مردم و بهره‌گیری از ظرفیت مسئولیت اجتماعی، می‌تواند بخشی از هزینه‌ها را پوشش دهد.

رئیس‌جمهور در بخش دیگری از سخنان خود به اهمیت پیوند آموزش با توسعه شهری پرداخت. او تأکید کرد که در طراحی شهرها باید فضاهای آموزشی به‌طور جدی در نظر گرفته شود و مدیران محلی آموزش و پرورش و نوسازی مدارس باید طرح‌های مشترک و ادغام شده، ارائه دهند.

پزشکیان افزود: «اگر ۱۶ میلیون دانش‌آموز داریم باید زیرساخت‌های متناسب برای معلمان، تولید محتوا و تجهیزات فراهم کنیم و این هزینه‌ها را بر اساس توان اقتصادی خانواده‌ها تنظیم نمایم». او باور دارد که آینده کشور در گرو نظام آموزشی است که بتواند فرزندان را به نیروهای متخصص و متعهد تبدیل کند، نه نسلی که آرزوهایش را در مهاجرت جست‌وجو کند.

اشاره او به ضرورت احیای مشوق‌ها و مقررات برای هنرستان‌ها نیز حاکی از نگاه متفاوت دولت به آموزش فنی و حرفه‌ای است؛ بخشی که در کشورهای پیشرفته جایگاهی محوری دارد اما در ایران سال‌ها مغفول مانده است. به گفته پزشکیان، آموزش‌های فنی باید همسو با کشش بازار و متناسب با نوع خدمت و تنوع شغلی طراحی شود.

در جمع‌بندی، رئیس‌جمهور تأکید کرد که «ساختن دو کلاس دیگر پاسخگو نیست» و باید تصویر دقیقی از نقطه ایده‌آل ترسیم شود تا نظام آموزشی بتواند با سرعت تحولات جهانی همراه شود. او از مدیران خواست زمان را از دست ندهند و تنها به دوران مسئولیت خود فکر نکنند چراکه آینده کشور به کیفیت آموزش امروز گره خورده است.

اتهام پنهان‌کاری

نمایندگان تندرو مجلس از خیانت دیپلمات‌ها تا تهدید به استیضاح وزیر امور خارجه سخن گفتند

عاطفه شمس

گروه سیاسی

پس از اعلام توافق سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه با رافائل گروسی، دبیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در قاهره، فضای سیاسی کشور، صحنه جدال موافقان و مخالفان این توافق و مجلس به کانون اصلی اعتراض علیه آن بدل شده است. نمایندگان تندرو و اعضای جبهه پایداری از هشدار درباره نقض عزت ملی و تکرار تجربه برجام گرفته تا تهدید صریح به استیضاح وزیر خارجه را مطرح کرده‌اند. آنان عراقچی را به پنهان‌کاری متهم می‌کنند و حامیان توافق از جمله لاریجانی را ساده‌اندیش می‌خوانند که امنیت کشور را به خطر انداخته‌اند. هم‌زمان، خواست انتشار عمومی متن توافق و تأکید بر ضرورت کسب موافقت شورای عالی امنیت ملی به محور اصلی انتقادات بدل شده است؛ در حالی که نمایندگان مدعی‌اند چنین مجوزی اخذ نشده اما خود ششورا تاکنون در این باره موضع‌گیری رسمی نداشته است.

شروع انتقادات

یک روز پس از اعلام تقاهم قاهره، روح‌الله نجابت، عضو هیأت رئیسه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی در گفت‌وگویی تند مدعی شد، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در گذشته با درز اطلاعات به دشمنان، خسارت‌هایی به کشور وارد کرده است. او گفت قانون مجلس هیچ ابهامی ندارد و همکاری با آژانس تا تحقق شروط مشخص باید تعلیق شود. نجابت تأکید کرد که جزئیات توافق باید از زبان وزیر خارجه بیان شود و مجلس در اجرای قانون «مصر و جدی» است. این مواضع به سرعت در رسانه‌های اصولگرا بازتاب یافت و به جرقه‌ای تازه برای حملات بعدی بدل شد.

یک روز بعد، عباس گودرزی، نماینده بروجرد و سخنگوی هیأت رئیسه مجلس با یادآوری قانون تیرماه ۱۴۰۴ گفت: «آقای عراقچی باید نسبت به مصوبه مجلس التزام داشته باشد و شورای عالی امنیت ملی مراقبت کند»، او افزود که نظارت مجلس حتی در غیاب جلسات علنی تعطیل‌بردار نیست.

مجید دوستعلی، نماینده کرمان و راور نیز در یادداشتی نوشت: «هر توافقی بدون تصویب شورای عالی امنیت ملی و تأیید مقام رهبری فاقد اعتبار اجرایی است». او حتی یادآور شد که برای ترک فعل یا اجرای ناقص تعهدات مجازات تعیین شده است.

فشار مضاعف از کمیسیون و تریبون‌ها

ابراهیم رضایی، سخنگوی کمیسیون امنیت ملی در شبکه خبر توافق قاهره را زیر سؤال برد و مدعی شد، برخی بازرسان آژانس در گذشته نقش جاسوس را ایفا کرده‌اند. او تأکید کرد که امنیت

پژوهش

دانشمندان هسته‌ای و به رسمیت شناختن حقوق ایران، خط قرمز مجلس است. ابراهیم عزیزی، رئیس کمیسیون امنیت ملی نیز هشدار داد که هیچ تفسیری مغایر با قانون مجلس پذیرفته نیست و دستور تشکیل جلسه اضطراری کمیسیون با حضور وزیر خارجه را صادر کرد. او تهدید کرد اگر کوچک‌ترین انحرافی در توافق وجود داشته باشد، مجلس وارد عمل خواهد شد.

انتقادات خیلی زود از صحن مجلس فراتر رفت. روزنامه کیهان در یادداشتی تند خطاب به عراقچی نوشت: «چرا باید گروسی و دیگران از متن توافق مطلع باشند اما ملت ایران در بی‌خبری بمانند»؟

امیرحسین ثابتی، فعال رسانه‌ای نزدیک به جبهه پایداری در فضای مجازی نوشت: «به وزیر خارجه پیشنهاد می‌کنم برای پایان دادن به حرف و حدیث‌ها، متن نهایی با آژانس را منتشر کند چون وقتی متن نهایی و مفاد آن را گروسی که جاسوس اسرائیلی‌هاست در

اختیار دارد، دیگر محرمانگی بی‌معنی است و مردم ایران نامحرم‌تر از گروسی نیستند». او یادآور شد که در برجام نیز عراقچی با روایت‌های متفاوت، واقعیت را پنهان می‌کرد و نهایتاً روایت آمریکایی‌ها درست از آب درآمد.

حمید رسایی هم در کانال خود ادعا کرد: «آژانس تضمینی برای جلوگیری از حمله اسرائیل به دانشمندان ایرانی ندارد بنابراین بخشی از مطالبات مجلس اساساً قابل تحقق نیست». او بار دیگر خواستار انتشار عمومی متن توافق شد.

مرتضی محمودی، نماینده دیگر مجلس، توافق اخیر را «مملو از ابهام» توصیف کرد و از نگرانی بابت تکرار مسیر پرهزینه برجام گفت. اما کامران غضنفری، نماینده تهران، پا را فراتر گذاشت و در فضای مجازی خطاب به عراقچی نوشت: «با متن توافق را فوراً منتشر کنید یا خودتان را برای استیضاح آماده کنید. ما بر سر منافع ملی با هیچ احدالتاسی شوخی نداریم».

این تهدید صریح نشان داد، مخالفان صرفاً به مصاحبه و بیانیه بسنده نکرده و قصد دارند، ابزارهای حقوقی را نیز علیه وزیر خارجه به کار گیرند. هم‌زمان بیش از ۶۰ نماینده نیز طی نامه‌ای به رئیس مجلس خواستار برگزاری جلسه فوق‌العاده برای بررسی توافق شدند.

پاسخ تیم دیپلماسی

سیدعباس عراقچی در واکنش به این فضاسازی‌ها گفته است که توافق قاهره در چارچوب قوانین کشور و با رعایت همه ملاحظات امنیتی و حقوقی شکل گرفته است. او تأکید دارد که هیچ تعهدی خلاف مصوبات مجلس یا بدون هماهنگی نهادهای ذی‌ربط پذیرفته نشده و تمامی درخواست‌های آژانس صرفاً از مسیر قانونی پیگیری خواهد شد. عراقچی همچنین هشدار داده که جنجال‌آفرینی سیاسی نباید جای منافع ملی را بگیرد. با وجود این توضیحات اما بدبینی مخالفان فروکش نکرد و فشارها برای انتشار متن رسمی افزایش یافت.

بهارستان؛ میدان نبرد

سرانجام نیز فشارها نتیجه داد و به دستور قالیباف، رئیس مجلس، روز گذشته نشست اضطراری کمیسیون امنیت ملی با حضور عراقچی برگزار شد. ابراهیم عزیزی، رئیس کمیسیون، پیش از جلسه اعلام کرد: «اگر توافق مطابق قانون باشد، مجلس از آن حمایت خواهد کرد اما اگر خلاف یا انحرافی باشد بر اساس تبصره ۲ قانون وارد عمل می‌شویم».

به نظر می‌رسد، مجلس و دولت اکنون در نقطه‌ای حساس قرار گرفته‌اند؛ جایی که توافق هسته‌ای نه فقط موضوعی فنی بلکه به ابزار جدال سیاسی تبدیل شده است. جبهه پایداری و تندروها می‌خواهند با فشار افکار عمومی و رسانه‌ای، عراقچی را به موضع دفاعی بکشانند و ابتکار عمل را از دولت بگیرند. در مقابل، دولت تلاش می‌کند توافق قاهره را به عنوان دستاوردی برای کاهش فشارها و تثبیت حقوق هسته‌ای ایران معرفی کند.

واقعیت این است که توافق قاهره، بخشی از روندی است که می‌تواند، ایران را از بین‌بست‌های سیاسی و فشارهای خارجی برهاند. اما آنچه در مجلس می‌گذرد، نشان می‌دهد که این توافق بیش از آنکه از زاویه منافع ملی دیده شود به میدان رقابت‌های جناحی بدل شده است. اما تجربه نشان داده که تقابل‌های جناحی و استفاده ابزاری از پرونده هسته‌ای نه تنها دستاوردی برای کشور ندارد بلکه هزینه‌های سنگینی به اقتصاد و امنیت ملی تحمیل می‌کند. در مقابل، مسیر دیپلماسی و تعامل سازنده با نهادهای بین‌المللی می‌تواند ضمن حفظ حقوق ایران، زمینه‌ساز کاهش فشارها و افزایش فرصت‌های سیاسی و اقتصادی شود.

در حال حاضر حمایت از تیم مذاکره‌کننده ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. چرا که عراقچی و تیم او تلاش می‌کنند با کمترین هزینه بیشترین دستاورد را برای کشور رقم بزنند. البته منتقدان نیز حق دارند، سؤالات خود را مطرح کنند اما تبدیل این پرسش‌ها به اتهام خیانت یا تهدید به استیضاح نه به نفع مجلس است و نه به نفع ملت. توافق قاهره را می‌توان فرصتی دانست برای بازتعریف رابطه ایران با آژانس، تثبیت حقوق هسته‌ای و کاستن از فشارهای سیاسی، اگر به جای تقابل از این فرصت برای تقویت موقعیت کشور در عرصه بین‌الملل استفاده شود.

اثر ماشه قابل مدیریت است

گزارش جدید مرکز پژوهش‌های مجلس از بررسی سازوکار ماشه و تبعات آن

ماشه به خودی خود فشار اقتصادی تازه‌ای به اقتصاد کشور وارد نمی‌کند. اثر اصلی ماشه، محدودسازی صادرات فناوری‌های دوگانه است. این محدودیت‌ها ممکن است بر برخی بخش‌ها فشار وارد کند اما تجربه ایران در مدیریت شبکه‌های تأمین و عبور از محدودیت‌ها، آن را قابل کنترل می‌کند. علاوه بر این عدم هماهنگی کامل کشورهای بزرگ مثل چین و روسیه با اجرای این تحریم‌ها، تنفس اقتصادی نسبی برای ایران فراهم می‌آورد.

سازوکار بازرسی محموله‌ها نیز از محدودیت‌های جدی برخوردار است. طبق قطعنامه‌های گذشته، کشورها تنها در صورت وجود دلایل مغفول می‌توانند، محموله‌ها را بازرسی کنند و این شرط مانع از بازرسی بی‌رویه یا توقیف کشتی‌های ایران می‌شود. به این ترتیب امکان ایجاد محاصره دریایی یا توقف جدی صادرات تقریباً منتفی است.

گزارش همچنین اشاره می‌کند که افزودن نام‌های جدید به فهرست تحریم‌ها یا تشکیل مجدد پنل کارشناسان به اجماع شورای امنیت نیاز دارد و با توجه به حق وتوی چین و روسیه

عملاً دشوار است. در نتیجه احتمال شکل‌گیری اجماع بین‌المللی برای فشار بیشتر علیه ایران کاهش یافته است. از سوی دیگر، برخی نگرانی‌ها درباره فشار سیاسی آمریکا بر شرکای تجاری ایران، به‌ویژه چین، مطرح شده است. گزارش یادآور می‌شود که این فشارها، مستقل از ماشه هستند و حتی در شرایط تعلیق تحریم‌های سازمان ملل نیز واشنگتن از ابزارهایی مانند تحریم‌های ثانویه و تعرفه‌های تجاری برای محدود کردن همکاری اقتصادی با ایران استفاده کرده است.

مرکز پژوهش‌های مجلس در نهایت تأکید می‌کند که با وجود این‌نگرانی‌ها، اقتصاد کلان ایران در بخش‌هایی مانند صادرات نفت، پتروشیمی و تسویه مالی بدون چالش جدی ادامه می‌یابد و تکانه‌های روانی کوتاه مدت نیز با مدیریت صحیح اقتصادی و رسانه‌ای قابل کنترل است. به عبارت دیگر، گزارش نتیجه می‌گیرد که مکانیسم ماشه اگرچه از منظر سیاسی و حقوقی مورد توجه است اما در عمل تهدیدی جدی برای اقتصاد کشور ایجاد نمی‌کند و ایران با تجربه، ظرفیت و همکاری شرکای استراتژیک، می‌تواند اثرات آن را به‌طور مؤثر مدیریت کند.

دو‌کشوری!

تصویب اعلامیه نیویورک برای آینده فلسطین در مجمع عمومی سازمان ملل

گروه بین‌الملل: مجمع عمومی سازمان ملل متحد روز جمعه ۱۲ سپتامبر، برابر با ۲۱ شهریور ۱۴۰۴، شاهد رأی‌گیری و تصویب طرحی بود که بار دیگر مساله تشکیل دولت فلسطینی با راهکار موسوم به «دو دولتی» را مورد تأکید قرار می‌داد. در نتیجه این رأی‌گیری، مجمع عمومی سازمان ملل متحد با اکثریت قاطع به قطعنامه‌ای که توسط فرانسه و عربستان سعودی ارائه شده بود و «اعلامیه نیویورک» در مورد حل مسالمت‌آمیز مساله فلسطین و اجرای راه‌حل دو دولتی و تشکیل کشور فلسطین را تأیید می‌کرد، رأی داد. این قطعنامه با کسب ۱۴۲ رأی مثبت، ۱۰ رأی مخالف و ۱۲ رأی ممتنع، «اعلامیه نیویورک» درباره حل‌وفصل مسالمت‌آمیز موضوع فلسطین و راهکار دو دولتی را تصویب کرد. اعلامیه ۷ صفحه‌ای نیویورک، نتیجه یک کنفرانس بین‌المللی در سازمان ملل متحد در ماه ژوئیه به میزبانی عربستان سعودی و فرانسه درباره این مناقشه چند دهه‌ای است. ایالات متحده و اسرائیل این رویداد را تحریم کردند. این طرح که با رأی مخالف آمریکا و رژیم اسرائیل مواجه شد، یک روز پس از آن تصویب شد که «بنیامین نتانیا‌هو»، نخست‌وزیر اسرائیل، اعلام کرد کشور فلسطین تشکیل نخواهد شد. نکته قابل تأمل در رأی‌گیری روز جمعه، عدم حضور جمهوری اسلامی ایران به عنوان یکی از حامیان مهم مساله فلسطین بود؛ غیبتی که شاید موجب ایجاد ابهام در نقش‌آفرینی تهران در قبال مساله نخست جهان اسلام در سازمان ملل متحد شده باشد. در این باره اشاره به این نکته ضروری است که موضع ایران درباره مساله فلسطین

ادامه تیتیریک

همواره بر یک اصل بنیادین استوار بوده است: صلح پایدار و واقعی تنها زمانی محقق می‌شود که حقوق تاریخی و غیرقابل سلب ملت فلسطین به رسمیت شناخته شود. در طول چهار دهه گذشته تهران بارها اعلام کرده که راهکار موسوم به «دو دولتی» در شرایط فعلی نه‌تنها قادر به پایان دادن به بحران غرب آسیا نیست بلکه با نادیده گرفتن ریشه‌های اصلی درگیری عملاً به تداوم وضعیت موجود یاری می‌رساند. ایران در توضیح علل خودداری از مشارکت در رأی‌گیری مجمع عمومی سازمان ملل درباره قطعنامه پیشنهادی فرانسه و عربستان سعودی بر این نکته تأکید کرده است که این بیانیه نه‌تنها به ریشه‌های واقعی بحران فلسطین و منطقه غرب آسیا نمی‌پردازد بلکه راه‌حلی عملی و واقع‌بینانه برای پایان دادن به این درگیری‌ها هم ارائه نمی‌دهد. ایران همچنین به صراحت اعلام کرده که درخواست بیانیه برای خلع سلاح گروه‌های مقاومت فلسطینی برخلاف اصول جمهوری اسلامی ایران است. با خودداری از مشارکت در رأی‌گیری اخیر مجمع عمومی درباره بیانیه نیویورک، ایران بار دیگر بر موضع اصولی و دیرینه خود تأکید کرد؛ موضعی که اشغالگری و سیاست‌های آپارتاید رژیم صهیونیستی را ریشه اصلی بحران می‌داند و هرگونه راه‌حل تحمیلی و ناعادلانه را محکوم می‌کند. ایران معتقد است که حذف موضوعاتی چون حق دفاع مشروع فلسطینیان و ایجاد منطقه عاری از سلاح‌های هسته‌ای، بیانیه مذکور را از اعتبار حقوقی و سیاسی تهی کرده و نشان می‌دهد که تنها راه تحقق صلح پایدار، برگزاری همه‌پرسی آزاد در میان ساکنان اصلی

دیپرکل اتحادیه عرب نیز از این اقدام استقبال کرد. «جمال رشدی»، سخنگوی «احمد ابوالغیط»، دیپرکل اتحادیه عرب گفت که رأی قاطع به نفع این قطعنامه نشان‌دهنده اجماع فزاینده بین‌المللی در مورد لزوم پیشبرد اجرای راه‌حل دو دولتی است و خاطرنشان کرد، کشورهایی که به این قطعنامه رأی مثبت ندادند، در سمت اشتباه تاریخ قرار دارند.

مسیر دشوار تحقق دولت فلسطین

از منظر حقوقی، قطعنامه‌های مجمع عمومی الزام‌آور نیستند اما پشتوانه‌ای نمادین برای فشار سیاسی بر اسرائیل و حامیانش ایجاد می‌کنند. اگرچه اعلامیه فرصتی برای بهبود نسبی شرایط انسانی و بازسازی زیرساخت‌ها فراهم می‌آورد، نبود ضمانت اجرایی و شکاف‌های داخلی فلسطینی (میان فتح و حماس) می‌تواند کارآمدی آن را کاهش دهد. به طور کلی، اعلامیه نیویورک بیشتر یک سرمایه سیاسی و نمادین برای فلسطین است تا یک توافق الزام‌آور. آینده آن وابسته به توانایی رهبران فلسطینی در ایجاد همگرایی داخلی، جذب کمک‌های عملی بین‌المللی و یافتن راهی برای تعامل با بازیگران مخالف کلیدی است. در غیر این صورت، این سند خطر دارد به یک بیانیه دیپلماتیک بی‌اثر بدل شود.

خاورمیانه

پس‌لرزه‌های حمله اسرائیل به قطر

مصر طرح «نیروی عربی مشترک» را کلید زد

پس‌لرزه‌های حمله اسرائیل به قطر پیامدهای منطقه‌ای و دیپلماتیک گسترده‌ای بر جای گذاشته است. گزارش رسانه‌های غربی حاکی از آن است که موساد طرحی برای تهاجم زمینی به قطر و ترور رهبران حماس در دوحه تهیه کرده بود اما اجرای کامل آن متوقف و استفاده از مزدوران در قطر رد شد. هم‌چنین، پرتاب و مسیر موشک‌ها توسط حسگرهای فضایی آمریکا ثبت و مقصد دوحه تأیید شد اما اطلاع‌رسانی به واشنگتن آن‌قدر دیر انجام شد که دولت ایالات متحده فرصت جلوگیری از عملیات را نیافت. این رخدادها می‌تواند تلاش‌های آمریکا برای طراحی یک سامانه دفاع هوایی منطقه‌ای مشترک میان اسرائیل و کشورهای عربی را تضعیف کند؛ پروژه‌ای که هدف آن تقویت بازدارندگی علیه ایران است. در زمان حمله، نیروهای آمریکایی در مصر در رزمایشی مشترک با قطر عربستان و دیگر شرکا حضور داشتند و اکنون پیامدهای این عملیات فراتر از معادلات نظامی صرف به حساب می‌آید. مصر در واکنش فعال شده و تلاش می‌کند، پشتیبانی عربی از ایده تشکیل «نیروی عربی مشترک» (شسیبه پیمان ناتو) را احیا کند؛ نیرویی که برای حمایت از هر کشور عربی در برابر حمله طراحی شده و قاهره پیشنهاد، مشارکت حدود ۲۰ هزار نیروی خود را مطرح کرده است. مذاکرات با عربستان و سایر کشورها درباره سازوکار، ترکیب نیروها و نحوه تقسیم مسئولیت‌ها جریان دارد اما برخی دیپلمات‌ها هشدار می‌دهند که تشکیل این نیرو نباید به بهانه‌ای برای اعلان جنگ علیه اسرائیل یا مداخله مستقیم تبدیل شود. در فضای منطقه‌ای، ایران و بازیگران دیگر نیز تغییرات را زیر نظر دارند و اظهاراتی مانند توثیق علی لاریجانی – که خواستار تشکیل «ستاد عملیات مشترک» علیه آنچه او «جنون رژیم صهیونیستی» خواند – نشان می‌دهد که میان تحلیلگران و سیاستون، صдаهایی برای واکنش نظامی یا هماهنگی منطقه‌ای نیز بلند شده است. در مجموع، حمله به قطر هم پیامدهای فوری امنیتی داشته و هم موجی از بازتنظیم دیپلماسی منطقه‌ای و طرح‌های نظامی مشترک را به همراه آورده است.

پیامدهای منطقه‌ای

تحولات اخیر نپال فراتر از مرزهای این کشور محصور در خشکی در دامنه‌های جنوبی هیمالیا اهمیت دارد زیرا این کشور بین دو قدرت منطقه‌ای، چین و هند، قرار گرفته است. اگرچه نپال از نظر تاریخی به هند نزدیک است، سیاست‌های داخلی و سوگیری رهبران بر توازن نفوذ خارجی تأثیر گذاشته است. نخست‌وزیر برکنار شده، آلی به طور گسترده به تمایل بودن به پکن شناخته می‌شد و سقوط او گمانه‌زنی‌هایی درباره تغییر تعادل نفوذ در کاتماندو ایجاد کرده است. تحلیلگران معتقدند، هند و چین هر دو خواهان ثبات و دولتی هستند که منافع آنها را تأمین کند و هیچ‌یک نمی‌خواهند دیگری نفوذ بیشتری در نپال داشته باشد. از نظر فرهنگی، بخش جنوبی نپال به هند نزدیک‌تر و بخش شمالی با چین شباهت دارد و سیاست سنتی کشور، حفظ تعادل بین دو همسایه است. برخی کارشناسان بر این باورند که سقوط آلی ممکن است، فرصتی برای هند باشد تا جنبش‌های طرفدار سلطنت و نفوذ تاریخی آن را احیا کند. با این حال معترضان نسل زد که موجب برکناری آلی شدند، ظاهراً طرفدار بازگشت پادشاه سابق نیستند. پاکستان نیز تحولات نپال را زیر نظر دارد اما روابط نپال با پاکستان از نظر استراتژیک محدود و عمدتاً نمادین است و تأثیر قابل توجهی در سیاست داخلی ندارد. در مجموع نپال همچنان تلاش می‌کند، توازن حساسی بین قدرت‌های منطقه‌ای برقرار کند و بحران سیاسی اخیر علاوه بر نابرابری داخلی، تأثیرات ژئوپلیتیکی قابل توجهی برای هند و چین دارد، در حالی که پاکستان نقش ثانویه‌ای ایفا می‌کند.

سناریوهای پیش‌رو

اگر روند انتقال قدرت در چارچوب قانون اساسی فعلی باقی بماند، نخست‌وزیر بعدی باید از میان نمایندگان پارلمان انتخاب شود. اما اگر سیستم تغییر کند، گزینه‌هایی مانند قضات بازنشسته یا چهره‌های محبوب جوان نیز مطرح هستند. نپال در نقطه‌ای حساس از تاریخ خود ایستاده است؛ نقطه‌ای که می‌تواند، آغازگر اصلاحات عمیق و بازتعریف ساختار سیاسی کشور باشد. آیا صدای نسل جدید شنیده خواهد شد؟ آیا ارتش نقش خود را محدود به حفظ امنیت نگه خواهد داشت؟ پاسخ این پرسش‌ها، آینده نپال را رقم خواهد زد.

از فیلترینگ تا آتش‌سوزی در خیابان‌ها

همه چیز از روز دوشنبه ۸ سپتامبر (۱۷ شهریور) آغاز شد؛ زمانی که دولت نپال تصمیم به فیلتر کردن رسانه‌های اجتماعی گرفت. این اقدام جرقه‌ای بود برای آغاز تظاهرات گسترده در کاتماندو، پایتخت کشور. اعتراضات به سرعت رنگ خشونت گرفت؛ معترضان به ساختمان‌های دولتی حمله کردند و پلیس با شلیک گلوله پاسخ داد. با وجود لغو ممنوعیت، موج نارضایتی فروکش نکرد و ده‌ها هزار نفر به پارلمان، اقامتگاه ریاست‌جمهوری و مراکز تجاری یورش بردند و آنها را به آتش کشیدند.

استعفا و فرار نخست‌وزیر

در پی شدت گرفتن خشونت‌ها، کی‌پی شارما آلی، نخست‌وزیر وقت، روز سه‌شنبه استعفا داد و از محل اقامت رسمی خود گریخت. ارتش نپال همان شب، کنترل پایتخت را در دست گرفت و مذاکراتی را با معترضان و رئیس‌جمهور برای تشکیل دولت موقت آغاز کرد. پلیس نپال روز جمعه اعلام کرد که در جریان این ناآرامی‌ها، دست‌کم ۵۱ نفر جان خود را از دست داده‌اند. بیشتر قربانیان، معترضانی بودند که هدف شلیک پلیس قرار گرفتند. همچنین تعدادی از زندانیان که قصد فرار از زندان کاتماندو را داشتند، کشته شدند. سه افسر پلیس نیز در میان جان‌باختگان هستند. از سه‌شنبه شب، ارتش مقررات منع رفت‌وآمد را در پایتخت اعمال کرده و تنها چند ساعت در روز به شهروندان اجازه خروج برای تهیه مایحتاج داده می‌شود. خیابان‌های کاتماندو اکنون تحت حفاظت سربازان قرار دارد.

اعتراض نسل Z

این اعتراضات که با عنوان «اعتراض نسل زد» شناخته می‌شود، ابتدا واکنشی به ممنوعیت رسانه‌های اجتماعی مانند فیس‌بوک، ایکس و یوتیوب بود. دولت اعلام کرده بود که این پلتفرم‌ها حاضر به ثبت‌نام در سامانه نظارتی کشور نشده‌اند. اما خیلی زود، اعتراضات به نمدی از نارضایتی عمیق‌تر تبدیل شد؛ جوانان نپالی از فساد سیاسی، رکود اقتصادی و سبک زندگی اشرافی فرزندان سیاستمداران خشمگین بودند. سقوط دولت نپال را نمی‌توان صرفاً نتیجه یک تصمیم شتاب‌زده دانست. این بحران

یاد: موسیقی

پسر بندر

امید جهان خواننده ۴۴ ساله درگذشت

امید جهان، خوانندهٔ ۴۴ ساله که شب جمعه بعد از اجرا در جشن خرمای بم، دچار حملهٔ قلبی و راهی بیمارستان شد، شنبه ۲۲ شهریور درگذشت. حسین اسحاقی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان دیروز در گفت‌وگو با ایرنا گفت: «امید جهان بعد از اجرا در اولین شب از جشنوارهٔ خرمای بم، زمانی که می‌خواست سوار خودرو شود، دچار ایست قلبی شد و پس از چندین بار احیا، متأسفانه در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان پاستور بم درگذشت. خواهر و مادر مرحوم جهان در بم حضور دارند و مقدمات انتقال پیکر این خواننده کشورمان به تهران در حال انجام است تا در قطعه هنرمندان به خاک سپرده شود.»

امید پولادی جهان که بیشتر با نام امید جهان شناخته می‌شود، بهمن ۱۳۶۰ در آبادان به دنیا آمد. او پسر محمود جهان، خواننده برجسته موسیقی جنوب کشور بود. امید در خانواده‌ای هنری و سنتی بزرگ شد و کودکی‌اش تحت‌تأثیر جنگ ایران و عراق قرار گرفت. خانواده‌اش پس از جنگ از خوزستان به بوشهر نقل مکان کردند و بعدها به تهران رفتند، جایی که امید بخش عمده‌ای از نوجوانی و جوانی‌اش را سپری کرد.

از کودکی علاقهٔ شدیدی به موسیقی داشت و خوانندگی را نزد پدرش آموخت که خود یک خوانندهٔ برجستهٔ موسیقی بندری و محلی جنوب ایران بود و بیش از ۲۸ آلبوم مجاز منتشر کرده بود.

محمود جهان، که بازنشسته شرکت نفت نیز بود، سال ۱۳۹۶ بر اثر سکتهٔ قلبی درگذشت. امید جهان در مصاحبه‌هایش اشاره کرده که خانواده‌اش نقش کلیدی در شکل‌گیری علاقه‌اش به موسیقی داشته و پدرش اولین معلمی بود که به او آواز خواندن آموخت. امید در کودکی به فوتبال هم علاقه‌مند بود و حتی در تیم‌های محلی بازی می‌کرد هرچند استعداد موسیقی‌اش غالب شد. او در تیم فوتبال هنرمندان، کنار چهره‌هایی مانند محسن تنابنده و سیدجواد هاشمی بازی می‌کرد.

فعالیت‌های اولیه

امید جهان فعالیت حرفه‌ای خود را از ۲۳ سالگی یعنی حدود سال ۱۳۸۳ آغاز کرد. پیش از آن، به صورت غیررسمی و در محافل محلی می‌خواند. اولین آلبوم‌های او غیرمجاز بودند: آلبوم «پسر جنوبی» در سال ۱۳۸۳ و آلبوم «پاپتین در سال ۱۳۸۵ که دومی با لهجه جنوبی خوانده شده و مورد استقبال قرار گرفت. سبک امید جهان در این دوره، ترکیبی از موسیقی فولک جنوبی با پاپ مدرن بود و آهنگ‌هایی مانند «هله دان دان» (که پیش از مجوز رسمی منتشر شد) در مراسم‌های شادی و جشن‌ها محبوبیت یافت. با این حال به دلیل مشکلات دریافت مجوز از وزارت ارشاد، امید جهان برای مدتی فعالیتش را در ایران محدود کرد و به کشورهای ارمنستان و تاجیکستان مهاجرت موقت داشت، جایی که از آن‌جا آثارش را منتشر می‌کرد. او در این دوره بدون همکاری با خوانندگان بزرگ، تنها با تلاش شخصی به مخاطبان قابل توجهی دست یافت و طرفداران وفاداری در جنوب

ایران و دیاسپورای ایرانی پیدا کرد. امید جهان خودش می‌گوید: «آهنگ‌هایم را فقط در پراید و پیکان می‌شنوم» که نشان‌دهندهٔ ریشه‌های مردمی و ساده‌زیستانه‌اش است. نام هنری «امید جهان» نیز به پیشنهاد دوست صمیمی‌اش، علی عبدالمالکی، انتخاب شد و در ابتدای آهنگ‌هایش معرفی می‌شود که این ویژگی مورد استقبال مخاطبان قرار گرفت.

شهرت و دستاوردها

پس از سال‌ها تلاش، امید جهان در خرداد ۱۳۹۴ اولین آلبوم مجاز خود را با عنوان «وایسا تند نرو» منتشر کرد. این آلبوم در سبک حال و هوای جنوبی با اشعار محلی و فولک‌محور بود و شامل ترک‌هایی مانند «دل من دل تو» می‌شد. اولین کنسرت رسمی او ۱۹ دی ۱۳۹۴ در برج میلاد تهران برگزار شد و از آن زمان در برنامه‌های تلویزیونی، جشنواره‌ها و کنسرت‌های سازمانی حضور فعالی داشته است. سبک موسیقی امید جهان عمدتاً پاپ محلی است و اشعارش از فرهنگ سینه‌به‌سینه جنوب ایران (مانند بوشهر، بندرعباس، شیراز و آبادان) الهام گرفته شده.

برخی از آهنگ‌های معروف او عبارتند از: «عطر تن تو»، «بی‌تو می‌میرم»، «بیا بیا»، «چین چین دامت»، «عشق پاکت»، «فریبا»، «کم کم»، «خانوم»، «میدونم»، «سیا هله ادن»، «سهیلو»، «زینو»، «دلکم»، «بازی عشق»، «بیا کنارم»، «گلی»، «می‌هانه»، «عروسک»، «عروسیه»، «تسو مهمانی غوغا شده»، «تکون تکون»، «ولک سیاه»، «می‌شم فدات»، «خانوم خوشگله» و «مدیونم». امید جهان شعرهایش را از اشعار محلی و سینه‌به‌سینه جنوب ایران (بوشهر، بندرعباس، شیراز، آبادان) انتخاب می‌کرد و در گفت‌وگویی گفته: «شعرهایی که از اجداد ما آمده و در جنوب سروده شده است را می‌خوانم.» تمام آهنگ‌هایش شاد بودند و هدفش شادی مردم بود: «خوشحالم که صدایم در لحظات شاد کنارشان است.» امید جهان آرزوی همکاری با محسن چاوشی (که جنوبی است و انرژی‌بخش می‌داند) را داشت و خوانندگان مورد علاقه‌اش محسن چاوشی، بهنام بانی، علی یاسینی، علی عبدالمالکی، فریدون آسرایی، محسن ابراهیم‌زاده، مرتضی پاشایی و حامد برادران بودند.

حواشی و جنجال‌ها

امید جهان زندگی خصوصی‌اش را دور از جنجال نگه می‌دارد و تمرکز اصلی‌اش بر موسیقی بود و در دو دهه فعالیتش، توانست جایگاهش را به عنوان یک خواننده شناخته شده، تثبیت کند. او در طول کارش با چالش‌هایی مانند مشکلات مجوز روبه‌رو بوده که منجر به مهاجرت موقتش شد. در مهر ۱۴۰۲ با انتشار عکسی از مردم غزه در اینستاگرام، حمایت خود را اعلام کرد. یکی از جنجال‌های اخیر او خواندن یکی از آهنگ‌های محمد روهنده (خواننده بندری) بدون اجازه بود که انتقادهایی را برانگیخت.

فرزانه‌ای از خجند

شب بزرگ‌داشت **فرزانه خجندی** شاعر پرآوازهٔ تاجیکستان

هشتصدو هشتادوچهارمین شب از شب‌های مجلهٔ «بخارا» که به بزرگ‌داشت فرزانه خجندی، شاعر پرآوازهٔ تاجیکستان، اختصاص داشت عصر چهارشنبه ۱۹ شهریور با حضور محمدرضا شفیعی کدکنی، محسن جوادى معاون فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با همکاری انجمن دوستی ایران و تاجیکستان در سالن خلیج فارس فرهنگسرای نیاوران برگزار شد. شب فرزانه خجندی با رونمایی از شمارهٔ ۸ مجلهٔ «سمرقند» (ویژه‌نامه فرزانه خجندی) در ۷۲۰ صفحه همراه بود.

کانون معرفت، علم و ادبیات

نظام‌الدین زاهدی، سفیر تاجیکستان در این نشست پس از تشکر از حضور استادان و کسانی که برای برگزاری این جلسه زحمت کشیدند از علی دهباشی سپاسگزاری ویژه کرد و گفت: «ایشان فدایی ادب و فرهنگ ایران معاصر است که زندگی و توان خود را برای خدمت به فرهنگ کشورش نثار کرده است. ایشان ابتدا با چاپ مجلهٔ کلک، بعد بخارا و بعد سمرقند در معرفی کشور تاجیکستان زحمات بی‌دریغی کرده است. ایشان با اکثر مفاخر ادبی و فرهنگی تاجیکستان دوستی دارد و محبوبیت خاصی در این کشور داراست.» زاهدی در ادامه گفت: «محققان ادب‌پژوه تعریف‌های زیادی از فرزانه خجندی داشته‌اند. بانوی شهر تاجیکستان، فرزانه‌ای از خجند، دختر مولانا و فروغ تاجیکستان، نمونه‌ای از این القاب است که همه اشاره به شعر فرزانه و فضایل اخلاقی این شخصیت دارد. فرزانه خجندی از یک خاندان ریشه‌دار در خجند باستانی به دنیا آمده است که سیاستمداران معروف و اهالی فرهنگ در آن رشد کردند. پدر بزرگ فرزانه یکی از رهبران سیاسی و حزبی تاجیکستان دوران شوروی و از فداییان این کشور در تشکیل ترکیب اتحاد شوروی بود. ایشان برای شکل‌گیری جمهوری مستقل تاجیکستان خدمت کرد ولی متأسفانه با دسیسه‌های دشمنان فوت کرد اما پس از چند سال تیره شد و نام‌نیکش در میان قهرمانان تاجیکستان جای گرفت.» زاهدی با تأکید بر اینکه مادر فرزانه خجندی نیز از نخستین محققان ادبیات روسی در تاجیکستان بود، گفت: «مادر خانم فرزانه برای تحقیقاتش از کشور روسیه، جوایز متعددی دریافت کرد. خواهر ایشان ادب‌پژوه است.

گزارش: سینمای ایران

غریزه پیرپسر!

چه فیلمی از ایران به اسکار می‌رود؟

فرزانه متین

گروه سینما، تئاتر و تلویزیون

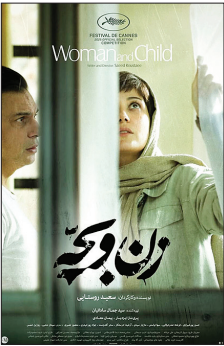
با توجه به اینکه زمان محدودی برای معرفی فیلم به عنوان نماینده ایران برای آکادمی اسکار باقی مانده، این روزها کمیته انتخاب نماینده ایران به آکادمی اسکار مشغول تماشا و بررسی آثار برای معرفی نماینده ایران به آکادمی است. پنج فیلم «پیرپسر»، «زن و بچه»، «غریزه»، «ناوردشت»، «علت مرگ نا معلوم» از بخت‌های اصلی برای معرفی به آکادمی اسکار هستند اما مهم‌ترین گزینه برای معرفی «پیرپسر» ساخته «اکتای براهنی» است و سایر رقبا از شناسن کمتری برای معرفی به اسکار برخوردار هستند. چند روز پیش جمعی از سینماگران بیانیه‌ای را به منظور «اکران» که از شرایط لازم برای معرفی فیلم سینمایی «غریزه» به آکادمی اسکار است را امضا کردند که نام افرادی مانند علیرضا داودنژاد، اصغر رفیعی‌جم، محسن علی‌اکبری، کیانوش عیاری، حسین فرحبخش، محسن امیر یوسفی، محمد شایسته، مصطفی کیایی، علی اسدزاده، تورج اصلانی، امیرحسین علم‌الهدی، فرزاد موتمن، ایرج رامین‌فر، امین حیایی، حامد بهداد، ژاله صامتی، تینا پاکروان و پایتئه پناه‌ها در این بیانیه دیده می‌شود. با توجه به اینکه برخی از این آثار در جشنواره‌های مختلف بین‌المللی نیز حضور داشته‌اند، مهم‌ترین رقیب «پیرپسر» فیلم «زن و بچه» ساخته «سعید روستایی» است که در جشنواره کن اسمال که نمرات بسیار پایینی از منتقدان دریافت کرد. اما در مورد فیلم «پیرپسر» باید اذعان کرد در همان جشنواره چهل‌وسوم فیلم فجر که فقط در یک سانس ویژه به نمایش درآمد نسبت به سایر آثار دیگر از سطح کیفی بسیار بالاتری برخوردار بود و مورد استقبال منتقدان و روزنامه‌نگاران قرار گرفت. فیلمی که از زمان اکرانش در جشنواره تا اکران عمومی آن هیچ حاشیه‌ای در برداشت تا اینکه هنگام اکران عمومی آن در اواخر بهار امسال، مناقشه‌هایی مبنی بر عدم اکران صورت گرفت. اما سرانجام پس از رفع مشکل ۲۱ خرداد ماه اکران شد اما ۲۱دو روز بعد از اکران عمومی، جنگ ۱۲ روزه رخ داد و بعد از پایان جنگ هر روز بر تعداد تماشاگران این فیلم افزوده می‌شد

خانم فرزانه هم‌چنین فرزندان صالحی نیز دارد؛ شهناز و شاهانه هر دو کارهای تحقیقاتی فراوانی کرده‌اند.» او سپس تأکید کرد که خانوادهٔ فرزانه خجندی کانون معرفت، علم، ادبیات و شعر تاجیکستان معاصر و خجند باستانی هستند و در ادامه گفت: «خداوند به ایشان نبوغ ذاتی داده که این هم کافی نیست و عوامل دیگری هم دارد. تبحر کامل ایشان در پایه‌های ادبی شعر و هنر گذشته ما و وقوف به آیین سنت‌های شعر گذشته از عواملی است که باعث می‌شود یک شاعر پایه‌های بلندی را طی کند. فرزانه خجندی شاگرد استاد فرزانه، لایق شیرعلی بوده است. لایق شیرعلی بر نخستین مجموعه شعر ایشان بشارت داد که در شخصیت فرزانه شاعر میدان‌دار آینده شعر تاجیکستان ظهور کرده و امروز این به واقعیت رسیده است.»

گشوده شدن دروازه‌های بخارا و سمرقند

طالب کریم آذرخش، شاعر مطرح تاجیکستان و همسر فرزانه خجندی پس از اینکه از سمت رودکی بر حاضران این نشست سلام فرستاد، گفت: «بخارای شریف برای تاجیک‌ها هدیه شده و همچون گهواره تمدن است. بارها درهای بخارا بسته شده و باز شده است. ۳۰ سال پیش این منطقه سرحدبندی شد و ما نمی‌توانستیم به بخارا و سمرقند برویم. من زادهٔ زرافشان هستم و نیمه‌ای از خویشانم در سمرقند یا در بخارا هستند اما نمی‌توانستیم حال هم را بدانیم.» آذرخش با تأکید بر این که حتی در مطب‌های تاجیک را هم در سمرقند و بخارا بستند، گفت: «امثال علی دهباشی دروازه‌های بخارا و سمرقند را گشودند و امروز حتی محافل بخارا در ایران هم برگزار می‌شود.» او سپس از زحمات امامعلی رحمان، رئیس‌جمهور تاجیکستان و شوکت میرضیایف، رئیس‌جمهور ازبکستان برای این موفقیت‌ها قدردانی کرد. آذرخش با تأکید بر اینکه رودخانه‌ای که صد سال است از دیار رودکی به سمرقند و بخارا جاری می‌شود را نمی‌توان بست، گفت: «راه فرهنگ، زبان فارسی، زبان دری و زبان تاجیکی را هم مثل همان رودخانه نمی‌توان بست.» او در پایان دربارهٔ فرزانه خجندی گفت: «برای فرزانه چه بگویم؟ من برای شعر فرزانه و برای خودش حرف‌هایی در شعرها و نکته‌هایم، گفته‌ام که فقط فرزانه می‌داند و خدا می‌داند و خدا می‌داند.»

و برای نخستین بار در این ۴ سال اخیر یک فیلم اجتماعی، گوی سبقت را از فیلم‌های کم‌دی ربود و مخاطبان خسته از آثار نازل کم‌دی به سمت تماشای «پیرپسر» کوچ کردند. در حالی که فیلم روند طبیعی خود را پشت سر می‌گذاشت و با نقدهای مثبت فراوانی در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها مواجه شده بود ناگهان، توثیت عجیب «حسین دهباشی»، پژوهشگر تاریخ و مستندساز ایرانی منتشر شد. او که به خاطر ساخت مستندهای تبلیغاتی «حسن روحانی» در یازدهمین انتخابات ریاست‌جمهوری شناخته می‌شود، کارزار انتقادی فیلم را با انتشار یک توثیت عجیب گسترش داد. وی با الفاظی عجیب از وزارت ارشاد، انتقاد کرد و همین وضعیت مکانسیم ماشه ضد فرهنگ را در ایران فعال کرد و فیلم با یک دومینوی کاملاً هماهنگ مواجه شد. «مسعود فراستی» هم در تلویزیون همشهری با الصاق کردن عباراتی نظیر لجن‌زار به «پیرپسر» از قالب نقد هفتگی خود به دامنه حواشی دامن زد و پس از خاموش شدن شعله‌های جنگ ۱۲ روزه، آتش یک تبرد داخلی فراهم شد تا از فیلمساز یا به نوعی دستاوردهای پدرش انتقام گرفته شود. این تحلیلی به شدت در محافل رسانه‌ای و روشنفکری رفته رفته تبدیل به سوژه داغی شد. «رضا براهنی» در تغییر نظرات «جلال‌آل احمد» نسبت به رژیم تازه تأسیس اسرائیل در دهه ۶۰ میلادی، چهره تأثیرگذاری بود و پس از انقلاب ۵۷ بسیاری از چهره‌های شاخص سیاسی در تبیین نظرات سیاسی خود علیه

می‌خواستیم خواننده ایرانی را با فرزانه خجندی آشنا کنیم

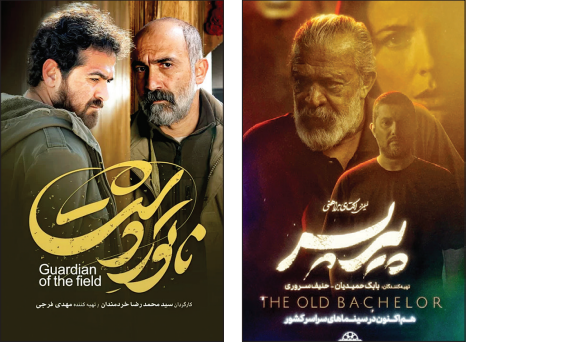
محسن فرح‌ر از دیگر سخنرانان این مراسم در خصوص ویژه‌نامه سمرقند برای فرزانه خجندی گفت: «ایده این کار زمستان پارسال در ذهن من روشن شد؛ وقتی خانم فرزانه برای مداوا به ایران آمد و با کمک خواهر، فرزندان و دوستان ایشان یادداشت‌ها، مقاله‌ها، دل‌نامه‌ها و شعرهایی را به زبان فارسی ترجمه و چاپ کردیم. در ایسن ویژه‌نامه از عبدالرحیم حاجی بایف، جد بزرگوار ایشان شروع کردیم. همچنین یادداشت‌هایی از خواهر و دل‌نوشته‌های دخترانش نیز به چاپ رسیده است. از شخصیت‌های معروف و شعرای ازبکستان و تاجیکستان در این ویژه‌نامه آثاری آورده شده است. می‌خواستیم خواننده ایرانی را با بهشت فرزانه خجندی بیشتر آشنا کنیم. همه فارسی‌زبانان به ایشان علاقه دارند.» محسن فرح‌ر در پایان تأکید کرد که شماره بعدی «سمرقند» به صدرالدین عینی و بزرگان ادبی تاجیکستان و ازبکستان خواهد پرداخت.

عشق مردم ایران و تاجیکستان مقابل است

فرزانه خجندی هم در این نشست گفت: «این محفل هم‌زمان با سال‌گرد استقلال تاجیکستان است و باعث شادی است که ایرانی‌ها، تاجیکستان را دوست دارند و علاقهٔ آنها به طبیعت، مردم شریف و شهرهای تاجیکستان مشهود است.» او با تأکید بر این‌که این عشق متقابل است، تصریح کرد: «چند ماه پیش که در ایران جنگ شد، خونین‌دل بودیم و گویی که در دلمان خارهایی از درد ایران داشتیم و شب و روز دعا می‌کردیم که خداوند، ایران ما را نجات دهد و امروز ایران مظهر صلح و رفاه است و ما و شما می‌توانیم رژیم صهیونیستی، تأثیر پذیرفته از کتاب «عرب و اسرائیل» نوشته «ماکسیم رودسون» با ترجمه‌ای از «رضا برهانی» بودند. «برهانی» قبل از انقلاب ۵۷ در کنار «علی اصغر حاج سیدجوادی»، «منوچهر هزارخانی» و «جلال‌آل احمد» از روشنفکران پیشرویی بود که مواضع سرسختی علیه اسرائیل اتخاذ کرد و پس از جنگ ۱۲ روزه، پسرش «اکتای برهانی» به دلیل ساخت یک فیلم اجتماعی ساده و مقبول به هدف چهره‌هایی تبدیل شده بود که از قضا رویکرد انقلابی داشتند. این اتفاقات و انتقام‌گیری از پسر به جای پدر تنها ماهی تعجب فراوان است. جنگنده‌های «دهباشی» و «فراستی» به محصولی حمله‌ور شدند که سال‌ها بعد از آن به عنوان یکی از مهم‌ترین آثار سینمای ایران یاد خواهد شد. فیلم «پیر پسر» در طول ۳ سالی که امکان نمایش در ایران را نداشت، می‌توانست مثل آثاری نظیر «برادران لیلا»، «اورکا» و «تفریق» در پلت‌فرم‌های خارجی عرضه شود اما سازندگان صوری کردند تا اوضاع شرایط سینمای ایران عادی شود. این ویژگی صوری و سرسختی از شاخصه‌های قابل توجه خانواده «برهانی» است.

آتش‌پیری «دهباشی» و «فراستی» فضا را نسبت به فیلم منتهب‌تر کرد تا جایی که کمیسون فرهنگی ورود کرد و موضوع داغ نمایش فیلم تا جایی پیش رفت که وزیر ارشاد کارت زرد گرفت. در این میان هم نمایندگان مجلس در صحن علنی، تقده‌ایی از «پیر پسر» ارائه کردند که با محتوای فیلم همخوانی نداشت. ساخته ممتاز «برهانی» در تقد پیر بند و باری ساخته شده و اغلب منتقدان سیاسی فیلم، آن را تماشا نکرده‌اند اما به دستاویزی تبدیل شده تا وزیر ارشاد مورد وثوق اظهار دریافت کند. با این حال «پیر پسر» با توجه به غنای محتوایی و انتخاب این اثر به توان‌نماینده ایران یک فرصت ویژه و فراهم می‌کند. با توجه به اینکه «ترامپ» دستور حمله به ایران را صادر کرده کاملاً مشخص است که اعضای آکادمی، رویکرد متفاوتی نسبت به نماینده ایران اتخاذ خواهند کرد به همین دلیل انتخاب فیلم پیر پسر یک فرصت بسیار مغتنم است.

جنجال‌های اخیر قطعا در توفیق فیلم تأثیر بیشتری داشته اما نکته مهم

حرف محبت ردوبدل کنیم. شما امشب بزرگ‌ترین و نادرترین هدیه را به ما دادید و آن هم وقت است. از وقت گران‌بهار چیست که به هم تقدیم کنیم؟ انسان‌هایی که یک عمر خود را به دیگران بخشیدند، بزرگ‌ترین دارایی خود را تقدیم کردند. هیچ چیزی در عالم برابر با وقت نیست.» این شاعر تاجیکستانی ضمن تشکر از کسانی که در این مراسم سخنرانی کردند، گفت: «ممنون که این افراد یک نفر را این‌گونه خاص می‌بیند. این افراد آینه‌ای هستند که ایران و تاجیکستان را برای اهل جهان دوست‌داشتنی می‌کنند.

در روزهای جنگ به محسن فرح‌ر زنگ می‌زدم و می‌گفت از تهران نمی‌روم و برای سمرقند و بخارا سر کار هستم. فرح‌ر می‌گفت، آثار استاد لایق را می‌خوانم و اگر جان دهم برای خواندن آثار استاد لایق جان می‌دهم. محسن فرح‌ر در جنگ هم به یاد شعر و محبت بود.» خجندی با تأکید بر این‌که نقش علی‌دهباشی در فرهنگ از تصور و پندارهای ما بیشتر است، گفت: «علی‌دهباشی یک نفر به اندازه یک وزارتخانه عریض و طویل فعالیت می‌کند و گستره کارهایش به بخارا، سمرقند، زرافشان، هند، هرات، قندهار، شیراز، اصفهان، تبریز و... می‌رسد. او سفرهٔ بزرگ فرهنگ عرفان و ادب فارسی را گسترده است. خجندی با تأکید بر این‌که دهباشی با ظرفیت گسترده خود تمام فارسی‌زبانان عالم و تمام کسانی که پرچمدار زبان فارسی هستند را دور یک سفره جمع کرده است، ادامه داد: «ما هم برایش یک هدیه سفره آورده‌ایم که کار هنرمند تاجیکی خورشیده صادق است و هزار وصله دارد.» و پس از آنکه هدیه را تقدیم کرد، شعری قرائت کرد.

شعر خجندی شنونده را مسحور می‌کند

علی اشرف مجتهد شستری در این نشست گفت: «شعر فرزانه خجندی شنونده را مسحور می‌کند. او صلح درون دارد. قاطعانه می‌گویم که از کلام و اشعارش پیداست همواره متوجه حضرت حق است و سخنش صدق و صفا می‌گیرد و از عمق جان می‌جوشد. دلش چون آینه صیقل خورده‌ای است که انوار الهی در آن تابیده است و به صورت کلمات در آن ظاهر می‌شود.» شبستری با تأکید بر این‌که هیچ شاعر تاجیکی به‌طور رسمی امکان پیدا نکرد که در ایران صاحب دیوان شود، افزود: «به جز لاهوتی که در ایران کار چاپ کرد، بقیه شاعران تاجیکستان در خارج از این کشور موفق به انتشار آثارشان شدند اما دیوان فرزانه خجندی اولین کاری است که در ایران چاپ شده است.» سپس به تشریح برخی از مواردی که در شعرهای فرزانه خجندی به چشم می‌خورند، پرداخت و گفت: «زن، یکی از مسائل شعرهای فرزانه خجندی است. مثلاً می‌گوید «خوش آن روزی که زن بی‌برده بیم شعر گوید میان رنج دنیا.» عشق و رنج عاشقانه، عشق عرفانی، طبیعت و رنگ‌ها و عرفان و معنویت، دیگر مواردی بود که از دیدگاه او در اشعار فرزانه خجندی به چشم می‌خورد و تأکید کرد: «فرزانه خجندی با اینکه معاصر است اما از شاعران قدیمی‌تر الگو گرفته است.»

ماجرأ آن است که آیا فشارهای سیاسی که در انتخاب «پیر پسر» تأثیر خواهد داشت یا اعضای هیأت انتخاب، فشارهای بیرونی را نادیده خواهد گرفت.

محتوای فیلم «پیر پسر» فارغ از هر هیاهوی سیاسی و اجتماعی از غنای بالایی برخوردار است. این فیلم در چند جشنواره بین‌المللی شرکت کرده است. «پیر پسر» بهترین فیلم خارجی از سی‌وششمین دوره جشنواره فیلم گالوی ایرلند شد همچنین برنده جایزه اسکرین بزرگ جشنواره روتردام. همچنین بهترین فیلم جشنواره فیلم لندن بریز و حسن پورشیرازی، جایزه بهترین بازیگر مرد را از جشنواره بین‌المللی ترانسولوانیا دریافت کرد.

در واقع «پیر پسر» فاکتورهای بسیار مهمی به‌عنوان یک انتخاب آبرومندانه برای سینمای ایران دارد و به دلیل داشتن معیارهای هنری و سینمایی حتی شانس حضور در ۵ فیلم برتر غیرانگلیسی‌زبان را نیز دارد. روایت اثر منسجم است و به مضامین انسانی، پرداختی عمیق داشته و اقتباس از «شاهنامه» و آثار بزرگانی چون «داستاووسکی» به داستان، ارزش والایی بخشیده است. از سوی دیگر پیام فیلم جهان‌شمول است. با اینکه در ایران ساخته شده اما موضوع آن بومی و محلی نیست و برای تماشاگران بین‌المللی قابل درک است و می‌توانند با شخصیت‌ها همذات‌پنداری کنند. از سوی دیگر فیلم از نظر فنی، استاندارها را رعایت کرده است. صداگذاری، فیلمبرداری، تدوین و دکوپاژ از کیفیت بالایی برخوردار است. کارگردان با نکته‌سنجی و هوشمندی به تمامی جزئیات بها داده است از این رو «پیر پسر» را کاملاً می‌توان با سایر آثار بین‌المللی در سطح کیفی بالا در یک راستا دانست. یکی از نکات بارز فیلم، نوآوری و خلاقیت است که «برهانی» در آن کوتاهی نکرده است. فیلم روایت تازه و نگاهی متفاوت به مسائل اجتماعی و انسانی دارد. همچنین بازخوردهای مثبت در جشنواره‌های بین‌المللی باعث شده، شانس زیادی داشته باشد.

منتقدان خارجی، نگاه فیلم به موضوع مدرسאלاری و ارتباط پدر و پسران را در کنار بحث‌های فنی چون فیلمبرداری و طراحی صحنه از نقاط قوت «پیر پسر» می‌دانند. از سوی دیگر با داشتن یک پخش‌کننده معتبر کانادایی این فیلم از امتیازات بالاتری برخوردارست. در تفسیری مستقل می‌توان به این نکته اشاره کرد که توفیق احتمالی این فیلم پاسخی متقابل به واکنش‌های سیاسی و نظامی دولت فعلی ایالات متحده قلمداد خواهد شد. ۶ هزار نفر عضو آکادمی اغلب آمریکایی و دموکرات هستند و نسبت به «دونالد ترامپ» زاویه آشکاری دارند و منتقد سیاست‌های جنگ‌طلبانه اخیر وی هستند که به صورت طبیعی و برای فیلمی که از حداقل استاندارهای سینما برخوردار باشد، امتیاز فراوانی قائل خواهند شد. «پیر پسر» نه تنها شانس حضور در ۵ فیلم برتر غیرانگلیسی زبان را دارد که این امکان وجود دارد در رشته‌های دیگر منتخب شود و حالا بسیاری از علاقه‌مندان سینما، منتظر تاریخی‌ترین تصمیم هیأت انتخاب فیلم به آکادمی اسکار هستند.

گزارش روز

هنرمند دشمن نیست

گرامیداشت روز ملی سینما برگزار شد

۶ سال از زمانی که آخرین جشن خانه سینمای ایران در برج میلاد برگزار شد، می‌گذرد. همه‌گیری کرونا، ناآرامی‌های اجتماعی و تبعات پس از آن و... مانع از این شد که خانه سینما دوباره بتواند، جشن خود را هم‌زمان با ۲۱ شهریور ماه و روز ملی سینما برگزار کند. امسال هیات مدیره این خانه تصمیم داشت که این جشن را در موعد خود برپا کند اما جنگ تحمیلی ۱۲ روزه همه برنامه‌ریزی‌ها را به هم ریخت و در نهایت قرار بر این شد که در روز ملی سینما، گرامیداشت سینمای ایران برگزار شود.

هیات مدیره خانه سینما در مراسمی که جمعه شب در موزه سینما برگزار شد، تلاش کردند از برترین آثار سینمایی ایران از گذشته تاکنون با پخش تصاویری از فیلم‌های مهم و ماندگار و همراهی موسیقی زنده یاد کنند. در واقع تصاویری از ذخایر سینمای ایران به نمایش گذاشته شد تا نقش و تاثیر مهم آن در جامعه، خانواده، سیاست، دفاع مقدس، مقاومت را دوباره یادآوری کرده و هشدارهایی که سینما پیش از وقوع حوادث داده را به نمایش بگذارند.

در این مراسم از فیلم‌های مهم سینما از جمله «قیصر»، «طوقی»، «خداحافظ رفیق»، «ای ایران»، «ترن»، «هزاردستان»، «از کرخه تا راین»، «دو خواهر» و... با اجرای زنده موسیقی یاد شد. همچنین در بخش‌های مختلف تصاویر فیلم‌های دفاع مقدس، اجتماعی، کمدی، انیمیشن، کوتاه و مستند پخش شد و چند تن از هنرمندان با متنی که در اختیار آنها گذاشته شده بود به تقدیر از سینمای ایران پرداختند.

همایون اسعدیان، مدیرعامل خانه سینما این مراسم را نه یک جشن بلکه بزرگداشت سینمای ملی ایران و قصه‌های ماندگار دانست و ابراز امیدواری کرد که روزی دوباره با دل‌های شاد، جشن بزرگی را کنار هم برگزار کنیم».

اسعدیان گفت: «ما با سینما، با فیلم‌های مستند، کوتاه، انیمیشن و... در غم‌ها گریسته‌ایم و در شادی‌ها خندیده‌ایم. سینماگران در ۸ سال دفاع مقدس در کنار مردم بودند. بزرگان این سینما همواره دغدغه آب و خاک وطن را داشته‌اند و هشدار داده‌اند اما همواره با انگ سیاه‌نمایی مواجه شده‌اند. بزرگانی چون داریوش مهرجویی، بهرام بیضایی، رخشان بنی‌اعتماد، مجید مجیدی، احمدرضا درویش، رضا میرکریمی و دیگران، دلسوزترین دلسوزانند. اگر در زندگی‌ام افتخاری باشد، همین است که عضوی کوچک از این سینما هستم».

او با یادآوری به مسئولان درباره ایفای نقش خود گفت: «ما نگرانیم. مردم وظیفه اخلاقی خود را انجام دادند اما مسئولان چه؟ اگر اوضاع به همین شکل ادامه یابد، شاید این بار تنها مسئولان باشند که شوکه می‌شوند. از این ۱۲ روز چنین یاد خواهیم کرد که مردم با وجود همه نارضایتی‌ها، مردانه ایستادند و می‌دانستند که تسلیم به متجاوز شاید بندگی بیاورد اما آزادی را هرگز. چیزی که در جنگ ۱۲ روزه مردم را به هم پیوند داد، ایران بود؛ سرزمین مادری ما. شما هم حتماً دیده‌اید که بعد از این ۱۲ روز، صداوسیما مدام سرود «ای ایران» را پخش می‌کند و مسئولان نشان پرچم ایران را بر سینه می‌زنند. امیدوارم دیر نشده باشد. ۸۰ سال از عمر «ای ایران» می‌گذرد؛ سرودی که با حضور سه استاد، بنان، گل‌گلاب و خالقی، خلق شد و به گونه‌ای سرود ملی غیررسمی ما ایرانیان است. سرودی که نه در ستایش پادشاهی سروده شد و نه در تبلیغ ایدئولوژی خاصی بلکه تنها برای ایران. ۳۶ سال پیش ناصر تقوایی فیلمی با همین نام ساخت تا «ای ایران» را به ما یادآوری کند».

در ادامه حامد بهداد در سخنانی کوتاه گفت: «در سال ۱۴۰۱ وزیر وقت در جریان ماجرای مهسا و زمانی که مردم در خیابان‌ها بودند از هنرمندان خواست مردم را به آرامش دعوت کنند. کار به جایی رسید که تبصره‌ای آمد و هنرمندان را در برابر هنرمندان قرار داد. بعد هم واژه‌های «خودی» و «ناخودی» مطرح شد. ما اعتراض کردیم. ما از بافت و جز مردمیم و باید صدای آنها باشیم. باید آگاه باشیم، هر لحظه آگاه. سینما همچون دیدبانی است که پیوسته عرصه‌های اجتماعی را رصد کرده است؛ رصدی که همچون دریایی خروشان، خطر را تشخیص می‌دهد و بی‌پسروا از انگ سیاه‌نمایی، نقص‌ها را بازگو می‌کند و هشدار می‌دهد؛ به این امید که شاید گوشی شنوا باشد».

در ادامه، شبنم مقدمی، پژمان بازغی و علی دهکردی روی صحنه حاضر شدند تا از ستاره اسکندری به پاس حمایت از هنرمندانی که با مشکلات امنیتی و سیاسی درگیر بودند و اسکندری در این چند ساله اخیر فعالیت‌های بسیاری برای رفع این مشکلات انجام داد، تقدیر کنند.

ستاره اسکندری گفت: «دل همه ما برای سینمای متفکر و مستقل تگ شده است. من کاری جز آنچه در فرهنگ‌مان داشته‌ایم، انجام نداده‌ام. در جنگ هم ما همیشه کنار هم بوده‌ایم. وقتی ویدئوی کوتاهی که روی پرده پخش شد را می‌بینم به این فکر می‌کنم که در تاریخ سینمای ایران، همیشه پس از حذف کردن آدجه‌ها به آنها افتخار کرده‌ایم. به ترانه علیدوستی، باران کوثری، فاطمه معتمدآریا، پانتتآ بهرام و دیگران... این برای ما یک حسرت است؛ چراکه در سال‌های آینده هم، باز همین آدجه‌ها و دیگران را در ویدئوهایی کوتاه نشان خواهیم داد و حسرت خواهیم خورد؛ همان‌طور که برای ناصر ملک‌مطیعی و بهروز وثوقی حسرت خوردیم. دلم برای سینمایی که چراغ راه مردم بود، تنگ شده است. هنوز امیدوارم سیاست‌گذاران سرانجام چاره‌ای کنند. ما همه با همیم حتی اگر به گونه‌ای دیگر فکر کنیم. تاریخ سینمای ما یعنی همین بهجه‌هایی که امروز بیکارند و کار نمی‌کنند. سال‌ها پیش با دست‌بندهای سبز و انگشت‌های بنفش برای اصلاحات جنگیدیم چون باور داشتیم، اتفاقی خواهد افتاد. خواهش می‌کنم چارهای بیندیشید و دست به دست هم دهید تا مشکلات این بچه‌ها حل شود».

در بخش دیگری از مراسم با حضور راند فریدزاده رییس سازمان سینمایی، محمدهمدی سگرپور رییس هیات مدیره خانه سینما و منوچهر شاهسواری دبیر جشنواره فجر از پرویز پرستویی هم به خاطر فعالیت‌های انسان‌دوستانه و حمایت از محرومان جامعه تقدیر شد. پرستویی به محرومیت شدید در برخی مناطق روستایی ایران اشاره کرد که اهالی ساکن در این مناطق از پیش‌پا افتاده‌ترین امکانات مانند داشتن شناسنامه هم محرومند و از گیاهان کوهی تغذیه می‌کنند. او با تأکید بر اینکه هنرمند دشمن نیست و جای هنرمند در بند نیست، ابراز امیدواری کرد همه هنرمندان دوباره به سینما بازگردند. پرستویی گفت: «سینما فقط تصویر و قصه نیست، آینه‌ای است که مردم در آن خود و آرزوهایشان را می‌بینند. سینما یعنی امید و احترام به مخاطب. آرزو دارم فیلم‌های ما در کنار سرگرمی، احترام به شعور مخاطب را فراموش نکنند».

پایان‌بخش این مراسم اجرای زنده موسیقی «ای ایران» بود که با همراهی جمعیت حاضر در مراسم و پخش تصاویری مستند از سرزمین‌مان همراه بود.

بهمن فرمان‌آرا، سعید پورصمیمی، رضا کیانیان، احمد امینی، منوچهر محمدی، فرهاد توحیدی، بهرام عظیمی، عبدالله اسکندری، کمال تبریزی، شبنم مقدمی، منوچهر شاهسواری، غلامرضا موسوی، سیدمحمد بهشتی، حمید نعمت‌الله، ستاره اسکندری، محسن امیریوسفی، آزاده صمدی، فریبا کوثری، رضا میرکریمی، اکتای برهانی، حبیب اسماعیلی، هوشنگ مرادی‌کرمانی، کامبیز دبیراز، ایرج راد، بهروز شعبیعی(مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران)، روح‌الله حسینی(معاون نظارت و ارزشیابی و دبیر جشنواره جهانی فجر)، حامد جعفری(مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی)، راند فریدزاده(رییس سازمان سینمایی)، مهدی شفیعی(معاون توسعه مدیریت و منابع سازمان سینمایی) و مسعود نجفی(مدیر روابط عمومی سازمان) در مراسم حضور داشتند.

دیدگاه: یادداشت روز

مالیات بر عایدی تورم

چرا مالیات بر سرمایه خطاست؟

فرشته حسین‌زاده‌سهی

تحلیلگر اقتصاد

اقتصاد ایران با چالش‌های ساختاری متعددی از جمله تورم مزمن، رکود تولید، بی‌ثباتی سرمایه‌گذاری و بی‌اعتمادی عمومی مواجه است. در این شرایط، اجرای قانون مالیات بر عایدی سرمایه به‌عنوان سیاستی برای مقابله با سوداگری در بازارهای دارایی مانند مسکن، خودرو، ارز و طلا در دستور کار دولت قرار گرفته است. با وجود اهداف اعلامی این قانون، از جمله بازگرداندن منابع به بخش‌های مولد و ایجاد شفافیت در بازارها، اجرای آن با انتقادهای جدی از منظر عدالت مالیاتی، کارایی اقتصادی و تناسب با شرایط خاص اقتصاد ایران مواجه شده است. پرسش اصلی این است که آیا در شرایط کنونی اقتصاد ایران، این سیاست قادر به تحقق اهداف خود است؟ یکی از مشکلات اساسی این قانون، اجرای آن در اقتصادی با تورم مزمن است. در شرایطی که نرخ تورم سالانه گاهی به بیش از ۵۰ درصد می‌رسد، افزایش قیمت دارایی‌ها اغلب ناشی از کاهش ارزش پول ملی است، نه سود واقعی. در چنین بستری، وضع مالیات بر عایدی اسمی، که در واقع بخشی از جبران تورم است عملاً به مالیات بر حفظ ارزش دارایی تبدیل می‌شود نه مالیات بر سود اقتصادی واقعی. این رویکرد از منظر نظریه‌های اقتصادی لیبرال به معنای نقض حقوق مالکیت فردی و کاهش انگیزه برای سرمایه‌گذاری سالم تلقی می‌شود. در اقتصادهای با تورم بالا، مالیات بر عایدی سرمایه باید بر اساس سود واقعی (تعديل شده با تورم) محاسبه شود اما قانون فعلی ایران این ملاحظه را نادیده گرفته و بار مالیاتی غیرمنصفانه‌ای بر دوش سرمایه‌گذاران قرار می‌دهد. علاوه بر این، اجرای این قانون در زمانی رخ می‌دهد که اقتصاد ایران با سه‌گانه رکود، جنگ و بی‌ثباتی منطقه‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کند. جنگ ۱۲ روزه اخیر و پیامدهای آن بر اقتصاد منطقه‌ای و داخلی، نااطمینانی گسترده‌ای در بازارها ایجاد کرده و سرمایه‌گذاران را محتاط‌تر کرده است. در چنین شرایطی، اعمال یک مالیات جدید و سنگین نه تنها به نظم‌دهی بازارها کمک نمی‌کند بلکه می‌تواند رکود را تعمیق بخشد، بازارهای غیررسمی را گسترش دهد و فساد اقتصادی را افزایش دهد. شواهد تجربی از کشورهای دیگر نشان می‌دهد که مالیات‌های سنگین در شرایط بی‌ثبات، اغلب به فرار مالیاتی و اختلال در جریان سرمایه منجر می‌شود. برای مثال در برخی کشورهای در حال توسعه، اعمال مالیات‌های مشابه بدون زیرساخت‌های لازم به جای تقویت اقتصاد، به خروج سرمایه و کاهش فعالیت‌های مولد انجامیده است.

یکی دیگر از انتقادات اساسی به این قانون، عدم توازن در توزیع بار مالیاتی است. در حالی که بخش‌های بزرگی از اقتصاد ایران از معافیت‌های مالیاتی گسترده برخوردارند و برخی نهادها از شفافیت مالی گریزانند، بار اصلی مالیات بر دوش طبقه متوسط و فعالان اقتصادی شفاف افتاده است. از منظر عدالت مالیاتی، یک نظام مالیاتی تنها زمانی مشروع و قابل دفاع است که همه بخش‌های اقتصادی، بدون تبعیض و استثناء، تحت پوشش آن قرار گیرند. در غیر این صورت، مالیات به ابزاری برای فشار بر اقشار شفاف و مولد تبدیل می‌شود، در حالی که بخش‌های غیرشفاف و رانت‌خوار از بار مالیاتی معاف می‌مانند. این تبعیض ساختاری نه تنها اعتماد عمومی به نظام مالیاتی را تضعیف می‌کند بلکه انگیزه فعالیت در بخش‌های رسمی اقتصاد را کاهش می‌دهد.

اجرای مالیات بر عایدی سرمایه در شرایط کنونی ایران با مجموعه‌ای از معضلات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی همزمان شده است. در تئوری‌های اقتصادی لیبرال، دولت باید حداقل دخالت را در فعالیت‌های اقتصادی داشته باشد و مالیات‌ها صرفاً برای تأمین نیازهای پایه‌ای عمومی و بر اساس اصول عدالت و کارایی طراحی شوند. مالیات بر عایدی سرمایه در اقتصادهای باثبات با تورم کنترل شده و شفافیت بالا می‌تواند مؤثر باشد اما در ایران، که با تورم بالا، بی‌ثباتی اقتصادی و نبود شفافیت دست‌وپنجه نرم می‌کند، این سیاست نیازمند بازنگری جدی است. نرخ‌های مالیاتی، معافیت‌ها و نحوه تعدیل تورمی باید با واقعیت‌های اقتصادی ایران هماهنگ شود. برای موفقیت این قانون، اصلاحات ساختاری در نظام مالیاتی ضروری است. شفاف‌سازی فعالیت‌های اقتصادی نهادها، حذف رانت‌ها و معافیت‌های غیرمنطقی و تقویت زیرساخت‌های دیجیتال برای رصد تراکش‌ها از جمله اقداماتی است که باید در اولویت قرار گیرد. بدون این اصلاحات، مالیات بر عایدی سرمایه نه تنها به اهداف خود نمی‌رسد، بلکه می‌تواند به افزایش نابرابری، فرار سرمایه و کاهش اعتماد عمومی منجر شود. تجربه کشورهای موفق در اجرای این نوع مالیات مانند کانادا یا استرالیا، نشان می‌دهد که موفقیت این سیاست به وجود نظام مالیاتی شفاف، نرخ‌های معقول و تعدیل تورمی وابسته است.

اجرای مالیات بر عایدی سرمایه در شرایط کنونی ایران بدون اصلاحات زیرساختی و توجه به واقعیت‌های اقتصادی احتمالاً به جای حل مشکلات، به پیچیدتر شدن آنها منجر خواهد شد. توصیه می‌شود پیش از گسترش دامنه این قانون، دولت بر اصلاح نظام مالیاتی، کاهش معافیت‌های غیرمنطقی و ایجاد شفافیت تمرکز کند. تنها در این صورت می‌توان از این ابزار برای تحقق عدالت و توسعه اقتصادی بهره برد. بازنگری در نرخ‌ها، لحاظ کردن تعدیل تورمی و تطبیق قانون با شرایط اقتصادی ایران، گام‌های ضروری برای تبدیل این سیاست به ابزاری مؤثر و عادلانه هستند.

توسعه

بررسی تحولات اقتصادی

بی حساب و کتاب

در دولت محمود احمدی‌نژاد چگونه به بابک زنجانی پول دادند؟

جمشید پیش‌قدم

گروه اقتصاد

یک نماینده سابق مجلس، ابعاد تازه‌ای از ماجراهای پیچیده بابک زنجانی را فاش کرده است. آقای یوسفیان‌ملا که سال‌های طولانی عضو ستاد مبارزه با مفاسد اقتصادی بوده، روایتی درباره پرداخت پول به بابک زنجانی مطرح کرده که شباهت زیادی به ماجرابی دارد که طهماسب مظاهری در کتاب خاطراتش منتشر کرده است.

او گفته: «در ستاد مبارزه با قاچاق مطرح شد که یادداشتی از سوی رئیس‌جمهور وقت به رئیس کل بانک مرکزی آن زمان داده شد که مبلغ مشخصی به بابک زنجانی داده شود، بحث نفت نیست؛ گفته شد پول نقد به او بدهید. در این یادداشت اعضای تعدادی از اعضای دولت وقت وجود دارد. بابک زنجانی با این یادداشت به بانک مرکزی می‌رود اما رئیس وقت این بانک با رئیس دفتر رئیس‌جمهور وقت تماس می‌گیرد و می‌گوید فردی با این یادداشت آمده است؛ او در پاسخ می‌گوید که «پول را بدهید». به نحوی هم این جمله را می‌گوید که اگر این پول را ندهید برکنار خواهید شد.

ظاهراً شماره حسابی که بابک زنجانی به بانک مرکزی داده اصلاً به نامش نبوده و به نام فرد دیگری بوده است. رئیس وقت بانک مرکزی دوباره تماس می‌گیرد که شماره

حساب به نام این فرد نیست؛ دوباره جواب می‌دهند که «پول را بدهید» و در نهایت پول را دادند و این وضعیت به وجود آمد. او با بیان اینکه «تنها مدعی بابک زنجانی، وزارت نفت بوده است»، گفت: آنها مطالباتی داشتند و تمام آنچه به نام او در داخل کشور بود را توانستند به نام وزارت نفت کنند اما مجموع آن بسیار بسیار کمتر از بدهی بابک زنجانی بود. طبق گفته آقای یوسفیان‌ملا، بابک زنجانی تقریباً اثری از اقدامات خود بر جا نگذاشته است و برای مثال به جایی در روسیه که تصور می‌کردند، بانکی مرتبط با اوست، رفتند و دیدند تنها دو اتاق است که پول‌های مختصری را در روسیه حواله می‌کند. یوسفیان‌ملا معتقد است که اگر مجموع آنچه در پرونده بابک زنجانی هست را که کنار هم بگذاریم به این نتیجه می‌رسیم که بابک زنجانی تنها نبود، تنها نیست و تنها نخواهد بود. ولی کسی نتوانست، شرکای او در این ماجرا را پیدا کند. او در پاسخ به این سؤال که چه کسانی شریک و پشتیبان بابک زنجانی بودند، گفت: «بینی و بین‌الله این موضوع مطرح نشد و ما هم متوجه نشدیم. بابک زنجانی انسان عجیبی است و بسیار بعید می‌دانم که نام کسی از همراهانش را اعلام کند».

ماجرای مشابهی هم در زمان ریاست طهماسب مظاهری بر بانک مرکزی اتفاق افتاده که در کتاب خاطرات رئیس کل پیشین بانک مرکزی انعکاس یافته است.

مظاهری نوشته: «روزی در پایان جلسه کمیسیون اقتصاد، آقای احمدی‌نژاد مرا صدا زد و گفت: چند نفری هستند که

دیدگاه: یادداشت روز

دو راهی بورس

سبزپوشی این روزهای بازار نشانه چیست؟

نسرین خدادادی

گروه اقتصاد

بازار سهام در نخستین روز معاملاتی هفته یعنی شنبه ۲۲ شهریور ۱۴۰۴ با رشد محدود شاخص‌ها به کار خود پایان داد. شاخص کل بورس در پایان معاملات با افزایش ۱۲۹۶ واحدی در سطح ۲ میلیون و ۶۳۰ هزار و ۴۷۹ واحد ایستاد که معادل رشد ۰٫۰۵ درصدی بود. بورس تهران معاملات نخستین روز هفته را پرنوسان آغاز کرد. هرچند در اواسط معاملات، شاخص کل تا محدوده منفی تابلو نیز عقب‌نشینی کرد اما پس از بازگشایی نماد ایران خودرو، بازار سهام جان تازه به خود گرفت. همین امر موجب شد تا نمادهای بورس شنبه را با سبزپوشی به انتها برسانند.

می‌خواهند مقدار قابل توجهی ارز وارد کشور کنند اما هر جا که رفته‌اند، کارشان را راه نینداخته‌اند. گفته‌ام که با شما تماس بگیرند. با آنها جلسه‌ای بگذارید و ببینید که چه امکاناتی دارند، چه درخواستی دارند و چه کاری می‌توانند، انجام دهند». غروب همان روز، دو نفر با دفتر طهماسب مظاهری تماس می‌گیرند و فردای آن روز به بانک مرکزی می‌روند. مظاهری می‌گوید: «یکی از آنها ظاهری بسیار شیک و اتوکشیده و با کراوات زیبایی جلوه می‌کرد و دیگری با ظاهری معمولی و ریش توی، چند انگشتر عقیق و فیروزه در دست‌هایش بود. گفتند: مقدار زیادی دلار داریم که می‌خواهیم وارد ایران کنیم و به بانک مرکزی بدهیم و به جایش ریال بگیریم. پرسیدم چقدر است؟ گفتند: ۸۰۰ میلیارد

دلار! یعنی حدود ۸ برابر ذخایر ارزی کشور در آن زمان». این رقم همان‌طور که برای ما باورکردنی نیست برای رئیس کل وقت بانک مرکزی هم باورکردنی نبود. مظاهری می‌پرسد: «۸۰۰ میلیارد دلار؟! گفتند: بله، درست شنیده‌اید. پرسیدم: چنین پول هنگفتی متعلق به چه کسی است؟ گفتند: مال یکی از مقامات است و در حالی که سرشان را به سمت بالا حرکت می‌دادند، تاکید کردند که از بالا ملاحظه کرده‌اند و ما بر اساس دستور آنان آمده‌ایم». مظاهری گوشزد می‌کند: «بر فرض که شما چنین پولی در اختیار داشته باشید و بر فرض که این پول تمیز و قانونی باشد و نخواهید از این طریق پول‌شویی کنید، انتقال ارز به کشور روال قانونی خاصی دارد که باید طی شود. همچنین باید مشخص کنید که این پول را چگونه به ایران می‌آورید»، مهمانان رئیس کل می‌گویند: «پول ما کاملاً تمیز است. بخشی از آن در حساب بانکی‌مان در خارج از کشور است و بخشی دیگر به صورت اسکناس است». مظاهری که کاملاً جا خورده، می‌گوید: «می‌دانید ۴۰۰ میلیارد دلار یعنی چه حجم عظیمی از اسکناس؟ چطور ممکن است این حجم از اسکناس را جابه‌جا کنید؟ گفتند: بخشی از اسکناس را به داخل ایران آورده‌ایم. می‌توانیم همین فردا به بانک مرکزی بیاوریم و معادل ریالی‌اش را بگیریم» گفتم: بسیار خوب، پس در فرصتی دیگر با صاحب پول یا وکیل قانونی او بیایید. پذیرفتند و قرار شد که فردای آن روز ساعت ۱۰ صبح به همراه مالک یا وکیل قانونی وی به بانک مرکزی بیایند». رفتار و

گفتار آن دو نفر برای رئیس کل بانک مرکزی غیرعادی است و ادعایشان را باور نمی‌کنند اما به هر حال معرف آنها رئیس دولت است و باید انتهای داستان معلوم و روشن شود. مظاهری با حراست بانک مرکزی و یکی از مسئولان وزارت اطلاعات صحبت می‌کند و می‌خواهد که در جلسه فردا مسؤل حراست بانک و نماینده وزارت اطلاعات به عنوان کارشناسان بانک در جلسه حضور داشته باشند و مذاکرات را ثبت و ضبط کنند. فردای آن روز ساعت ۱۰ مظاهری و همکارانش و نیروهای امنیتی، منتظر می‌شوند تا آن دو نفر و احیاناً نفر سوم به بانک مرکزی مراجعه کنند اما هرچه منتظر می‌شوند، کسی نمی‌آید. «مظاهری دو روز بعد در جلسه کمیسیون اقتصاد جریان کامل را برای محمود احمدی‌نژاد تعریف می‌کند و می‌گوید از دو حال خارج نیست: یا پول‌شان منشأ غیرقانونی دارد و می‌خواهند از طریق بانک مرکزی پول‌شویی کنند؛ یا اینکه کلاهبرداری و قصد دارند تحت پوشش مذاکره با بانک مرکزی و تحت عنوان وارد کردن ارز به کشور از افراد دیگری یا از دولت، کلاهبرداری کنند؛ و از نظر من، فرضیه سومی وجود ندارد. اگر چیز دیگری باشد باید اسناد آن را بیاورند و ثابت کنند». احمدی‌نژاد می‌گوید: «همین‌ها را بنویس تا من پیگیری کنم» و مظاهری مطلب را به صورت دست‌نویس به رئیس دولت می‌دهد. حدود یک هفته یا ۱۰ روز بعد در حاشیه یکی از جلسات، احمدی‌نژاد از مظاهری می‌پرسد: «داستان آن دو نفر به کجا رسید؟ آیا با آنها صحبت کردید؟» مظاهری می‌گوید: «من که نتیجه را به شما گفتم و گزارشی را برایتان نوشتم. گفت: یادم نیست. یک‌بار دیگر توضیح بده. باز همان حرف‌ها را برایش تکرار کردم. چون از گزارشی که به او داده بودم، کپی گرفته بودم، مجدداً کپی آن را نیز برایش فرستادم. در کمال تعجب دو روز بعد برای سومین بار از من پرسید: راستی! داستان آن دو نفر چه شد؟ گفتم: توضیحاتش را شفاهی و کتبی دادم. اینها یا می‌خواهند پول‌شویی کنند یا قصد کلاهبرداری دارند. از آن روز هم که رفتند و قرار گذاشتیم فردا بیایند ولی نیامدند خبر دیگری از ایشان ندارم. گفت: ولی بچه‌های خوب و مورد تاییدی هستند. فکر نمی‌کنم این‌طور باشد که شما می‌گویید. مدام هم تکرار می‌کرد که مورد تایید هستند. گفتم: به هر حال من از آنان خواستم که یک نفر که مالک پول یا وکیل وی باشد و اختیار مذاکره و تصمیم‌گیری داشته باشد، معرفی کنند و اسناد و مدارکشان را بیاورند. اما رفتند و دیگر نیامدند. حالا اگر شما با آنها در تماس هستید، بگویید که بیایند، آن مدارک را هم بیاورند و دوباره صحبت کنیم چون در جلسه‌ای که داشتیم، شماره تماسی ردویدل نشد. گفت: دوباره بررسی کن، شاید نظرت برگردد. گفتم: چیزی برای بررسی وجود ندارد و نظرم برنی‌گردد مگر اینکه اسناد و مدارکی که گفته‌ام، بیاورند. دو روز دیگر هم گذشت و رئیس‌جمهور برای چهارمین بار پیگیری کرد و من همان حرف‌ها را تکرار کردم. این آخرین پیگیری او بود».

دلار آزاد که در پنجم شهریورماه، توانسته بود به سطوح بیش از ۱۰۰ هزار تومان برسد؛ پس از ۱۴ روز و در ۱۹ شهریور، این مین روانی را از دست داد. اسکناس آمریکایی که معاملات پنج‌شنبه را در سطح ۹۹ هزار و ۱۵۰ تومان به پایان رسانده بود؛ معاملات روز جاری را در قیمت ۹۸ هزار و ۸۰۰ تومان آغاز کرد. در ادامه، دلار با کاهش قیمت همراه شد و به ۹۷ هزار تومان رسید. در بازار فیزیکی طلا و سکه هم قیمت هر گرم طلای ۱۸ عیار عقب‌نشینی کرد و به سطح ۸ میلیون و ۵۶۰ هزار تومان رسید. سکه هم در قیمت ۹۱ میلیون تومان میان خریداران و فروشندگان دست به دست شد. همچنین بر اساس اعلام مرکز مبادله ارز و طلای ایران در چهارمین مرحله پیش‌فروش سکه همه متقاضیانی که اقدام به واریز وجه و ثبت سفارش کرده بودند برنده شدند و به ۷۹۲۱۹ نفر از متقاضیان، سکه تخصیص داده شد. این افراد می‌توانند ۳۰ آذر ماه ۱۴۰۴ با مراجعه به شعب منتخب بانک ملی سکه‌های خود را دریافت کنند. همان‌طور که قبلاً بانک مرکزی اعلام کرده در این مرحله از پیش‌فروش سکه «امکان بازخرید و پیش‌فروش مجدد» فراهم شده که دستورالعمل‌های مربوط به استحضار مردم شریف خواهد رسید. با توجه به استقبال بالای مردم به‌زودی اطلاعات مربوط به دور جدید پیش‌فروش سکه با سررسید جدید از طریق مرکز مبادله ارز و طلای ایران منتشر خواهد شد.

بایکوت اسرائیل

بعد از اهالی فرهنگ و هنر

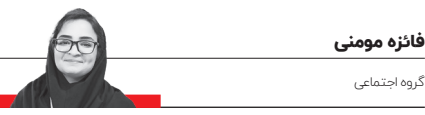
حالا دانشگاه‌های بین‌المللی ارتباط خود را با اسرائیل قطع کردند

گروه اجتماعی: وزارت بهداشت غزه اعلام کرده بیش از ۶۳ هزار نفر- عمدتاً غیرنظامی- در این جنگ کشته شده‌اند و مناطق بزرگی از غزه نیز درگیر «قحطی دست‌ساز بشر» است. در واکنش به این بحران انسانی بسیاری از دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی در سراسر جهان همکاری علمی و تحقیقاتی با مؤسسات دانشگاهی اسرائیل را متوقف کرده‌اند. برای نمونه دانشگاه فدرال سنارا در برزیل یک همایش نوآوری مشترک با یک دانشگاه اسرائیلی را لغو کرد؛ دانشگاه‌های متعدد در نروژ، بلژیک و اسپانیا همکاری‌های مشترک خود با مؤسسات اسرائیلی را قطع کردند؛ و دانشگاه تری‌نیتی دوبلین (ایرلند) نیز تابستان امسال روابط خود با دانشگاه‌های اسرائیلی را قطع کرد. دانشگاه آمستردام برنامه تبادل دانشجو با دانشگاه عبری اورشلیم را متوقف کرد و انجمن انسان‌شناسان اجتماعی اروپا نیز اعلام کرده است که دیگر با نهادهای دانشگاهی اسرائیل همکاری نخواهد داشت. برخی فعالان فلسطینی مانند «کارزار تحریم‌های علمی و فرهنگی» اسرائیل می‌گویند، دانشگاه‌های اسرائیلی در «نظام اشغالگری و آپارتاید و نسل‌کشی» نقشی اساسی دارند و دانشگاه‌ها «وظیفه اخلاقی و قانونی» دارند که همکاری با آنها را قطع کنند. دانشگاه فدرال سنارا در برزیل یک همایش نوآوری مشترک با مؤسسه‌ای اسرائیلی را لغو کرد. دانشگاه‌های متعدد در نروژ، بلژیک و اسپانیا همکاری‌های تحقیقاتی و آموزشی خود با مؤسسات اسرائیلی را قطع کردند. دانشگاه تری‌نیتی دوبلین (ایرلند) تابستان ۲۰۲۵ روابط علمی خود را با دانشگاه‌های اسرائیلی را قطع کرد. دانشگاه آمستردام برنامه تبادل دانشجویی با دانشگاه عبری اورشلیم را متوقف کرد. انجمن انسان‌شناسان اجتماعی اروپا اعلام کرده، همکاری با مؤسسات دانشگاهی اسرائیل را کنار می‌گذارد.

آموزش

مدرسه مجازی در ایران

با وجود فرصت‌های جذاب مدارس مجازی، اجرای این طرح در ایران با چالش‌ها و معایب جدی همراه است

فائزه مومنی

گروه اجتماعی

وزارت آموزش و پرورش خبر از ابلاغ «اساسنامه مدرسه مجازی» داد. بر اساس این اساسنامه، هر مدرسه مجازی مانند یک مدرسه عادی کانون ارائه خدمات تربیتی-آموزشی است اما به جای حضور فیزیکی در کلاس، یادگیری به صورت غیرحضورى و بر بستر شبکه‌های تأیید شده، انجام می‌شود. هدف از این طرح «نهادینه کردن عدالت آموزشی و تربیتی» و «ارتقای کیفیت تعلیم و تربیت با بهره‌مندی هوشمندانه از فناوری‌های نوین مبتنی بر نظام معیار اسلامی» است؛ با این تأکید که همچنان «اصل اولویت آموزش‌های حضوری» حفظ خواهد شد. به عبارت دیگر، مدرسه مجازی قرار است، تحولی در آموزش ایجاد کند تا فراتر از محدودیت‌های جغرافیایی و زمانی به دانش‌آموزان فرصت‌های جدید یادگیری بدهد اما بدون جایگزین کردن آموزش حضوری و با رعایت چارچوب‌های فرهنگی کشور.

در نگاه علمی، «مدرسه مجازی» شکلی از آموزش از راه دور است که دانش‌آموزان با استفاده از رایانه و اینترنت، برخی یا حتی تمام فعالیت‌های درسی خود را دنبال می‌کنند؛ به‌گونه‌ای که بین معلم و شاگرد تفکیک مکانسی و گاه زمانی وجود دارد. در برخی مدل‌های مجازی، دانش‌آموزان تمام کلاس‌ها را از منزل دنبال کرده و گاهی برای فعالیت‌های اجتماعی یا عملی به مدرسه مراجعه می‌کنند. در آمریکای شمالی چنین مدارس مجازی رایج‌ترند؛ در یکی از دبیرستان‌های فلوریدا حتی شعار «هر زمان، هر مکان، هر سرعت» مطرح شده و این مدرسه عملاً فاقد ساختمان فیزیکی است.

تجربه جهانی مدرسه‌های مجازی

تجربه جهانی نشان می‌دهد، کشورهای مختلفی به آموزش آنلاین کامل در سطح مدرسه روی آورده‌اند. ایالات متحده آمریکا پیشگام این جریان است؛ در فلوریدا «مدرسه مجازی ایالتی» سال‌هاست، دانش‌آموزان را از دور آموزش می‌دهد و به یکی از بزرگ‌ترین نمونه‌های مدارس آنلاین تبدیل شده است. یک دبیرستان

در مقابل برخی نهادهای دانشگاهی و علمی اروپا با تحریم گسترده مخالفت کرده‌اند. به‌عنوان مثال فدراسیون دانشگاه‌های بریتانیا می‌گوید این نهاد به «آزادی تبادل ایده‌ها» متعهد است و از تحریم تمام‌عیار پشتیبانی نمی‌کند و آکادمی علوم سلطنتی لندن نیز به‌طور مشابه با تحریم دانشگاهی مخالفت کرده است. ونکی راماکریشنان، برنده جایزه نوبل، در عین حال یادآوری کرده که بسیاری از دانشگاهیان اسرائیلی خود منتقد سیاست‌های دولت هستند و تحریم «تمام و کمال» آنها بی‌دلیل به افرادی آسیب می‌زند که خواهان صلح‌اند. در مقابل ایلان پیه، مورخ اسرائیلی گفته اغلب دانشگاهیان این کشور در ارتش خدمت می‌کنند یا «به‌طور فعال بخشی از سیستم سرکوب» علیه فلسطینیان هستند و باید هزینه وضعیت کنونی را بپردازند. غسان ابوست، جراح فلسطینی-بریتانیایی و رئیس دانشگاه گلاسگو می‌گوید، دانشگاهیان و دانش‌سجویان بریتانیا برای قطع همکاری‌ها تلاش کرده‌اند ولی اغلب با مقاومت روبه‌رو شده‌اند بنابراین بسیاری به صورت فردی تصمیم گرفته‌اند در پروژه‌های مشترک با هم‌تایان اسرائیلی شرکت نکنند. ابوست هم‌چنین تأکید کرده که حتی تهدید به تحریم علمی می‌تواند «دولت اسرائیل را وادار به پایان دادن این نسل‌کشی کند».

واکنش‌های اهالی فرهنگ و هنر

جنبش تحریم‌ها به دنیای هنر نیز کشیده شده است. بیش از هزاران نفر از فعالان سینمای جهان- از جمله اولیو یا کلمن، مارک رافالو، تیلدا سویتون و خاویر بارد- بیانیه‌ای امضا کرده‌اند که در آن متعهد شده‌اند با نهاده‌ا و شرکت‌های سینمایی اسرائیلی که به‌زعم آنها در «نسل‌کشی و آپارتاید» دست دارند، همکاری نکنند. امضاکنندگان

پیمان بر لزوم پشتیبانی از درخواست فیلم‌سازان فلسطینی برای «امتناع از سکوت، ژادپرستی و حذف انسانیت» و قطع ارتباط با مؤسسات متهم به سفیدسازی جنایات تأکید کرده‌اند. همچنین گروهی از بازیگران و عوامل سینما اعلام کرده‌اند در جشنواره‌های فیلم یا پخش آثار در مراکز اسرائیلی شرکت نمی‌کنند. نمونه‌ای از تحریم فرهنگی در عرصه موسیقی نیز دیده شده است: جشنواره «فلاندرز» در خنت بلژیک اجرای ارکستر «مونیک فیلهارمونیک» را که تحت رهبری رهبر اسرائیلی برنامه‌ریزی شده بود، لغو کرد. برگزارکنندگان گفته‌اند با توجه به وضعیت «غیرانسانی» فعلی و واکنش‌های احساسی در جامعه، نمی‌توان این اجرا را ادامه داد. این تصمیم با اعتراض مقام‌های بلژیکی و آلمانی از جمله وزیران فرهنگ مواجه شد که آن را تبعیض‌آمیز خواندند. در مجموع، فعالان فرهنگی اروپا با الهام از تحریم‌های ضد آپارتاید در آفریقای جنوبی معتقدند، محکوم کردن سکوت و امتناع از همکاری با هنر و رسانه‌های اسرائیلی در شرایط فعلی «وظیفه وجدان» است.

موضع ورزش و سازمان‌های بین‌المللی

در سایر حوزه‌های جهانی نیز رویدادهای مشابهی رخ داده است. برای مثال، وزیر ورزش اسپانیا تصریح کرده که تیم‌های اسرائیلی باید همانند زمان حضور تیم‌های روسیه در رقابت‌های جهانی- به دلیل جنگ اوکراین- از مسابقات بین‌المللی محروم شوند. این اظهارات پس از آن مطرح شد که حامیان فلسطین در رقابت‌های دوچرخه‌سواری

«لا ژولتا» خواهان حذف تیم «ایزرائل-پرمیئر تک» شدند. با این حال کمیته بین‌المللی المپیک تاکنون از ممنوعیت کلی اسرائیل خودداری کرده و تأکید می‌کند، ورزشکاران حق رقابت دارند. تلاش‌هایی نیز صورت گرفته که اسرائیل از برنامه‌های تحقیقاتی مشترک اتحادیه اروپا کنار گذاشته شود. در سال‌های اخیر اسرائیل صدها میلیون یورو از برنامه «هورایزن اروپا» دریافت کرده و گزارش شده، سهم آن از این بودجه در سال ۲۰۲۵ کاهش یافته است. در عین حال کمیسیون اروپا در پی حملات غزه پیشنهاد کرده است که همکاری‌ها با شرکت‌ها و مؤسسات اسرائیلی را به‌ویژه در پروژه‌های حساس فناوری محدود کند. اگرچه دانشگاهیان اسرائیلی می‌گویند این تحریم‌ها فعلاً ضربه مستقیمی به پروژه‌های تحقیقاتی آنها نزده است، کارشناسان هشدار می‌دهند در صورت تداوم، محدودیت بودجه‌های پژوهشی می‌تواند ضربه جدی به اقتصاد دانش‌بنیان اسرائیل باشد. از ابتدای برنامه Ho-rizon Europe تاکنون حدود ۸۷۶ میلیون یورو به محققان اسرائیلی تخصیص یافته و پیشنهاد معلق کردن موقت مشارکت آنها در این برنامه مطرح شده است. همچنین گزارش شده که از ۴۷۸ پژوهشگر جوان واجد شرایط دریافت گرنت سال ۲۰۲۵ اتحادیه اروپا، تنها ۱۰ نفر در اسرائیل سکونت دارند در حالی که پارسال این تعداد ۳۰ نفر بود. هدف اصلی این تحریم‌ها یادآوری مسئولیت دانشگاه‌های اسرائیلی در جنگ غزه و متوقف کردن نسل‌کشی است؛ چنانکه غسان ابوست تأکید کرده «تهدید به تحریم آکادمیک به خودی خود می‌تواند دولت اسرائیل را وادار به پایان دادن این نسل‌کشی کند».

جامعه

تجمعات قانونی شد

برای اولین بار

اصل ۲۷ قانون اساسی اجرا می‌شود

پس از سال‌ها وعده و تلاش سیاسیون در دولت و مجلس برای سامان‌دهی برگزاری تجمعات و راهپیمایی‌های مردم، سرانجام تکلیف این موضوع روشن شد. امروز ۲۲ شهریورماه ۱۴۰۴ علی‌زینی‌وند، معاون سیاسی وزیر کشور اعلام کرد که وزارت کشور طرحی نهایی برگزاری تجمعات و راهپیمایی‌ها را ارائه داده است؛ بر اساس این طرح، برگزاری تجمعات دیگر نیازی به مجوز ندارد و تنها معرفی مسئول برگزارکننده کافی است.

این اقدام برای نخستین بار زمینه اجرایی شدن اصل ۲۷ قانون اساسی را فراهم می‌کند، قانونی که تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها را بدون حمل سلاح و به شرط عدم اخلال در مبانسی اسلامی آزاد می‌داند. سال‌ها، تصویب قوانین یا اصلاح مقررات مربوط به تجمعات در دستور کار مجلس و دولت بوده اما همواره با چالش‌ها و نگرانی‌هایی درباره امنیت و کنترل تجمعات مواجه بوده است. اکنون لایحه‌ای که از مجلس یازدهم به ارت مانده و در کمیسیون شوراها مراحل نهایی را طی کرده بود با اصلاحات و جمعیع طرح‌های دولت و مجلس، تصویب شده و به قانون تبدیل شد. این قانون نه‌تنها اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی را تضمین می‌کند بلکه با ثبت رسمی تجمعات، امکان پیگیری قانونی و حفاظت از شرکت‌کنندگان فراهم شده است. ولی‌الله یبانی، سخنگوی کمیسیون شوراها، تأکید کرده است که ممنوعیت تجمع در اماکن امنیتی و حساس، تنها برای حفاظت از تجهیزات و زیرساخت‌های حیاتی است و تجمعات در دیگر نقاط بدون ممانعت قانونی انجام خواهد شد. همچنین طبق قانون جدید، فرماندهی انتظامی موظف است، امنیت تجمعات را تأمین کرده و با هرگونه اقدام مردم‌رزننده نظم، مطابق مقررات برخورد کند. طرفداران این قانون بر این باورند که ثبت رسمی و قانونمند شدن تجمعات موجب شفافیت و جلوگیری از سوء استفاده‌ها خواهد شد و فضای مناسبی برای برگزاری تجمعات مسالمت‌آمیز ایجاد می‌کند. از سوی دیگر، منتقدان همچنان بر نگرانی‌های امنیتی و احتمال محدود شدن برخی اعتراض‌ها تأکید دارند اما تصویب این قانون، گامی مهم در تضمین حقوق شهروندان و آزادی‌های مدنی محسوب می‌شود. اجرای شدن این قانون می‌تواند، تأثیرات مهمی بر فرآیندهای اجتماعی و سیاسی کشور داشته باشد.

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی • صاحب امتیاز: حزب کارگزاران سازندگی ایران • مدیرمسئول: امیر اقتناعی • سردبیر: اکبر منتجبی
زیرنظر شورای سیاست‌گذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطریانفر، محمد قوچانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌راد، امیر اقتناعی

مدیرهنری: رضا دولت‌زاده • عکس: رضا معطریان • ویراستار: سعیده آریه‌ن‌فر • حروفچین: مریم شهسوارزاده • نشانی: تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۲ • چاپ: امید نشر ایرانیان: ۹-۸۸۵۳۷۱۶۸ • توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

گزارش ویژه

مدیرعامل شرکت گاز استان:

افتتاح و کلنگ‌زنی ۱۱۳ طرح گازرسانی استان در هفته دولت انجام شد

ابوالفضل نرسی، مدیرعامل شرکت گاز استان گلستان با تشریح پروژه‌های افتتاح و کلنگ‌زنی شده در طول هفته دولت در خصوص طرح‌های گازرسانی گفت: این شرکت در هفته دولت سال جاری تعداد ۱۱۳ طرح گازرسانی را در برنامه افتتاح و کلنگ‌زنی داشت که بیشتر آنها مربوط به بخش صنعتی بود.

به گزارش روابط عمومی شرکت گاز استان گلستان، وی افزود: از مجموع ۱۱۳ پروژه مذکور تعداد ۱۰۸ مورد شامل گازرسانی به دو پروژه روستایی، ۱۰۱ پروژه صنعتی، اجرای خط توزیع دو پروژه ورزشی، سایت جدید اسلام آباد، احداث ساختمان اداری و پست امداد شهر فراغی و پروژه مسکن ملی جوانان که در مجموع با اعتباری بالغ بر ۸۶۴ میلیارد ریال با حضور مسئولین استان و شهرستان افتتاح و به بهره‌برداری رسیده است.

نرسی ادامه داد: در همین راستا کلنگ عملیات اجرایی ۵ پروژه روستایی در شهرستان مراوه تپه نیز در این ایام به زمین زده شد که برای این طرح‌ها معادل ۱۷۰ میلیارد ریال هزینه از محل اعتبارات عمرانی شرکت در نظر گرفته شده است و با گازدار شدن این روستاها تعداد ۴۰۰ خانوار به جمع خانوارهای بهره‌مند از گاز استان اضافه خواهد شد.

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۰۳۱۲۰۰۸۰۲۰۹۲ مورخ ۱۴۰۴۰۴/۱۳ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق فلا پرونده کلاسه ۱۳۴-۴۹۷۹۴۴۰۴۹۷۱۴۰۸۱۲۶۴۰۴۹۷۹۴۴۰۲۹۴۷۲۸۴۱ تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای حلیم پردی گری فرزند موسی قلی به شماره شناسنامه ۱۴۷۹ و کد ملی ۱۳۴۰۴۹۷۹۴۴۰ صادره آق فلا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۰۰۰ مترمربع ، مفروز، و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی شماره ۱۳ -اصلی واقع در اراضی قریه یلمه سالیان - بخش ۱۲ -حوزه ثبتی ملک شهرستان آق فلا (سند رسمی قطعی غیر منقول -انتقال اجرائی بشماره ۱۶۸۲۶۳ مورخه ۱۴۰۱/۷/۲۰ دفتر ۷- علی آباد) تالید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف:۶۵۳

تاریخ انتشار نوبت اول: روز شنبه ۱۴۰۴/۶/۸
تاریخ انتشار نوبت دوم: روزیکشنبه ۱۴۰۴/۶/۲۳

مهازن جهانفر
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آق فلا

آگهی اختصاصی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه اجرائی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۰۳۱۲۰۰۸۰۲۰۶۶ مورخ ۱۴۰۴/۴/۱۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان آق فلا پرونده کلاسه ۱۴۹۹۰۱۴۹۹۰۱۴۹۷۱۴۰۴۹۷۱۴۰۲۶۹۴۲۳۴۰۲۶۹۴۲۳۴۰ تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای محمود توکلی فرزند انا محمد به شماره شناسنامه ۱۰۹۵۵ و کد ملی ۱۴۹۹۰۱۴۹۹۰۱۴۹۷۱۴۰ صادره آق فلا در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۹۵۰۵/۲۴ متر مربع ، مفروز، و مجزی شده جزئی از پلاک ثبتی شماره ۲- اصلی واقع در اراضی قریه دوگونچی بخش ۶-حوزه ثبتی ملک شهرستان آق فلا تائید گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف:۶۷۰

تاریخ انتشار نوبت اول: روز شنبه ۱۴۰۴/۶/۸
تاریخ انتشار نوبت دوم: روزیکشنبه ۱۴۰۴/۶/۲۳

مهازن جهانفر
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آق فلا

آگهی

گزارش ویژه

مروری بر مهم ترین رویدادهای معاونت شهرسازی و معماری شهرداری قزوین

قزوین - محمودنیسا: در بازه زمانی ۸ تا ۱۴ شهریور ۱۴۰۴ معاونت شهرسازی و معماری شهرداری قزوین میزبان مجموعه‌ای از نشست‌ها، تصمیمات و اقدامات مهم در حوزه‌های مختلف شهرسازی، معماری، بازآفرینی شهری، نظارت بر ساخت‌وساز و توسعه خدمات الکترونیک بود. به گزارش روابط عمومی معاونت شهرسازی و معماری شهرداری قزوین: از جمله مهم‌ترین رویدادهای این هفته می‌توان به تأکید بر وظایف قانونی شهرداری در سیزدهمین جلسه هسته مرکزی ماده ۲۵ با محوریت بهبود فرآیندهای ساخت‌وساز، راه‌اندازی وب‌سرویس مهندسين ناظر به‌عنوان گامی مؤثر در مسیر تحقق شهر هوشمند و کاهش مراجعات حضوری همچنین برگزاری چهاردهمین جلسه کمیته فنی طرح تفصیلی شهر قزوین برای بررسی آخرین جزئیات ضوابط اجرایی طرح اشاره کرد. در بخش دیگری از فعالیت‌ها، برگزاری جلسه تخصصی کمیته سیما

و منظر شهری با حضور نمایندگان اداره کل راه و شهرسازی استان و سازمان نظام مهندسی ساختمان با محوریت ارتقای کیفیت سیمای شهری و ایجاد محیطی هماهنگ‌تر در دستور کار قرار گرفت. همچنین پایش میدانی طرح تفصیلی منطقه یک قزوین انجام شد تا نقاط ضعف و قوت طرح شناسایی و اصلاحات لازم در سیاست‌های مدیریت شهری لحاظ شود. پیگیری روند استفاده از سهمیه قیر رایگان برای بهسازی معابر محدوده‌های ناکارآمد شهری از دیگر اقدامات مهم این هفته بود که با هدف ارتقای زیرساخت‌ها و بهبود کیفیت زندگی ساکنان این مناطق انجام گرفت. در حوزه اجتماعی نیز نشست هماهنگی برنامه‌های روز جهانی کودک به میزبانی دبیرخانه شهر دوستدار کودک شهرداری قزوین برگزار شد. در این جلسه، پیشنهادهای و ایده‌های مختلف برای طراحی برنامه‌های متنوع و شاد در سطح شهر مورد بررسی قرار گرفت. از سوی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی وارضی

وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۰۳۰۹۰۶۸۰۰۵۴۴۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۴ پرونده کلاسه ۱۳۰۰۰۸۱۳-۴۰۴۱۱۴۴۰۹۰۶۸۰۰۰۸۱۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی مالکیت آقای ناصر گیلک به شناسنامه شماره ۱۲۰۶ کد ملی ۴۲۳۳۳۳۵۷۹ صادره از قزوین فرزند محمد اسمعیل در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با حفظ حقوق احتمالی حرائم به مساحت ۱۵۶۹/۸۹ متر مربع پلاک شماره ۳۸۵ فرعی از ۲۸ اصلی واقع در قزوین بخش ۵ حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین انتقالی برابر سند رسمی مشاعی - سند صلح اموال غیر منقول به شماره ۳۳۷۸۳ مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۰۲ دفتر خانه اسناد رسمی شماره ۸۰ قزوین از محمد حسنی فرزند رضانعلی تایید و محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد .
تاریخ انتشارنوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۰۸ تاریخ انتشارنوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۲۳

صمد قدیم آبادی
رئیس ثبت اسناد و املاک

شناسه آگهی: ۱۹۹۰۴۴۷

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان نورآباد-سری (۳۰۲) جمعی

اولیه «علی داد امیدی»

۵- تقاضای «بهمن بشیری» فرزند «حسن دل» نسبت به «شش‌دانگ یک باب عمارت» بمساحت «۶۵،۸۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره « » فرعی از «۲۱» اصلی واقع در بخش «۱۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «ساعت بگ همتی»

۶- تقاضای «حیدر رستمی الفت آبادی» فرزند «امیدبگ» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۳۲۳۷،۵۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۴۶۱» فرعی از «۲۱» اصلی واقع در بخش «۱۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «رستم بگ فرزند رستم و لطفعلی غلامی و میرزاعلی فرزند میرزا کرم»

۷ - تقاضای «نعمت الله سلیمانی راد» فرزند «فیض اله» نسبت به «شش‌دانگ یک باب عمارت» بمساحت «۱۲۹،۲۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره « » فرعی از «۲۱» اصلی واقع در بخش «۱۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «ساعت بگ همتی»

۸ - تقاضای «سمیه گنجوری» فرزند «قهرمان» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۱۱۴۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره « » فرعی از «۲۳» اصلی واقع در بخش «۱۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حاج علی رضایی»

۹ - تقاضای «صدیقه عزیزیان» فرزند «خان محمد» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۱۹۲،۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره « » فرعی از «۲۳» اصلی واقع در بخش «۱۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حاج علی رضایی»

۱۰- تقاضای «محمدحسین احمدیان اسدآبادی» فرزند «عبدالعلی» نسبت به «شش‌دانگ یک باب عمارت» بمساحت «۴۲۳،۵۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره « » فرعی از «۲۸» اصلی واقع در بخش «۱۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «عبدعلی فرزند غلام حسین»

۱۱۴۶/۱۴۰۴/۲۰۱۲

۱۴۰۴/۰۶/۰۵

حسین خزایی - سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان نورآباد

شناسه آگهی ۱۹۹۲۳۳۱

آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی وارضی

وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۰۳۰۹۰۶۸۰۰۶۲۸۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۱ پرونده کلاسه ۱۳۰۰۰۸۱۲-۴۰۴۱۱۴۴۰۹۰۶۸۰۰۰۸۱۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی مالکیت آقای ناصر گیلک به شناسنامه شماره ۱۲۰۶ کد ملی ۴۲۳۳۳۳۵۷۹ صادره از قزوین فرزند محمد اسمعیل در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی با حفظ حقوق احتمالی حرائم به مساحت ۱۵۷۴/۷۶ متر مربع پلاک شماره ۳۸۵ فرعی از ۲۸ اصلی واقع در قزوین بخش ۵ حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین انتقالی برابر سند رسمی مشاعی - سند صلح اموال غیر منقول به شماره ۳۸۸۴۰ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۰۶ دفتر خانه اسناد رسمی شماره ۱۲۴ قزوین از حسین نصری تایید و محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد .
تاریخ انتشارنوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۰۸ تاریخ انتشارنوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۲۳

صمد قدیم آبادی

رئیس ثبت اسناد و املاک

شناسه آگهی: ۱۹۹۰۴۴۷